Paulꝰ.j.Cor.xj.g. Cetera aũt cũ venero diſponã. a Pax
b tibi: ⁊ a diotrepe ⁊ alijs malis: ne ab illis peruertaris. Eſa.ij.d.
Quieſcite ab hoïe cuiꝰ ſpũs in naribꝰ eiꝰ eſt: q̃ excelſus reputa
tus ẽ. Pax iq̃ã tibi ſit illa q̃ exupat oẽs ſẽſũ: Phil.iiij.b. Eſa.
lvij.d. Creaui fructũ labiorũ pacẽ: pacẽ ei q̃ lõge eſt ⁊ q̃ ꝓpe ẽ di
cit dñs: ⁊ ſanaui eum.

b Salutãt te ami ci: a q̃ ſalute extranei ſunt vitãt inimici ⁊ ꝑſecutores fidei. Duo dicit: pacẽ et ſalutem. Pax i fugiẽdis malꝭ: ⁊ ſalꝰ in obtinẽdis bõis. Pax in alios: ſaluſ ad noſipſos.j. Pet.j.b. De q̃ ſalute exq̃ſierũt ꝓphete atq̃ ſcrutati ſunt: q̃ de futura in vobis gl̃ia vel grã ꝓphetauerũt. c Saluta tu amicos nominatim.q.d. doce alios ſicut doceo te. Et ſicut tu a me et ceteris amicis ſalutaris: ſic et tu eos q̃ apud te ſũt ſaluta: vt ſic oẽs i vna ꝑticipemꝰ ſalute.i.i chriſto q̃ ꝯſũmatꝰ factꝰ eſt oibꝰ obtpantibus ſibi cauſa ſalutis ẽtne: ſic dic Apl̃s ad Heb.v.c

b Pax tibi. Salutãt te amici.
c Saluta tu amicos noiatim.

Explicit epiſtola beati Johãnis apoſtoli tertia.

Prologus in epiſtolam canonicã iude.

i Iudas frater iacobi de ſeptẽ catholicis vnam paruã epiſtolaꝫ reliq̃t. Et q̃ de libro enoch qui apocryphus eſt/ in ea ſũpſit teſtimoniũ/ repudiaẽ a quibuſdã: reiiciẽ tamẽ auctoritate ⁊ vetuſtate ⁊ vſu meruit inter ſanctas ſcripturas cõputari.

Incipit argumẽtũ in epiſtolã beati iude apoſtoli.

i Iudas apoſtolus: fratres de corruptoribus vie veritatis ita informat: vt illicitũ eſſe diſſertet de ſubiugo ſemel erutos ſeruitutis denuo operã ſuam officijs nouare ſeruilibus.

Explicit argumentum.

Incipit epiſtola beati iude apoſtoli.

thadeꝰ aũt ẽ nomẽ ei ipoſitũ ex religiõe: q̃ thadeꝰ iterptaẽ corculꝰ qd̃ ẽ
idẽ qd̃ cordis cultor. Vt q̃ vitaret arrogãtiã/ poſuit nomẽ ꝓpriũ: ⁊ vt no
teẽ differẽtia ipiꝰ ad iudã ſcarioth. Propẽ h̃ ſubiũgit: e Jeſu chriſti
ſuus: nõ ꝓditor. Et i hoc etiã ſua epl̃a accepit auctoritatẽ ⁊ ꝯfirmationẽ
f Fraẽ aũt iacobi: minoris: q̃ fuit epiſcopꝰ hieroſolymitanus: qui dictus eſt frater domini: quia fuit ei ſimilis ⁊ ſtatura ⁊ ſanctitate. Frater: non tñ natura ſed gratie ſimul ⁊ vita ſpirituali ⁊ doctrina. Sꝫ q̃re noiat illẽ iacobũ fratreꝫ ſuũ/ cũ nullꝰ ꝑdictorũ aliquẽ noiauerit de cognatione ſua: Sol. Hoc facit vt noteẽ differẽtia inẽ ipm ⁊ iudã ꝓditorẽ. Vl̃ potiꝰ h̃ facit vt ſic eiꝰ epl̃a habeat auctoritatẽ: q̃ ipẽ inẽ alios tres erat minimus/ ⁊ q̃ſi ſimplex apl̃s: Alij vo tres auctoritatẽ habebãt: Petrꝰ generalẽ: iacobꝰ i aſia: iohannes in iudea. Judas in quã ſcribit: g His qui in deo pr̃e.i. qui ſunt membra dei: q̃ habẽt deũ patrẽ ⁊ patronũ. dicit Glo. Ergo nos ſumus mẽbra dei pr̃is. Et h̃ eſt verũ: q̃ deꝰ pr̃ ⁊ tota trinitas pater noſter eſt: et nos eius mẽbra ꝑ vniõẽ grẽ ⁊ ſpũalis vite/ ⁊ h̃ effectiue: chriſti vo caput nr̃m ẽ: ⁊ eiꝰ ſumꝰ mẽbra ꝑ ꝯformitateꝫ: vl̃ q̃ ⁊ motũ ⁊ A

Iudas ieſu chriſti ſeruus: fra
ter autem iacobi: his qui in deo pa
tre dilectis ⁊ chri
ſto ieſu ꝯſeruatis
k ⁊ vocatis. Miſericordia vo
m bis ⁊ pax ⁊ charitas adimple
n atur. Chariſſimi: omnẽ ſollici
o tudinẽ faciens ſcribẽdi vobis
q de cõi vr̃a ſalute neceſſe habui
ſcribere vob/ deꝓcãs ſupcer
r tari ſemel tradite ſancte fidei:

Explicit poſtilla dñi hugonis cardinalis ſuper epiſtolam canonicã Johannis tertiã.

Eiuſdem reuerẽdiſſimi in chriſto patris ⁊ dñi/ dñi hugonis ⁊c̃. cardinalis poſtilla ſup epl̃am canonicam Jude Incipit Expoſitio Ca.

I Udas ieſu chriſti ſeruꝰ ⁊c̃. Hec eſt vltia epl̃arũ q̃ canonice vocanẽ: vel forte q̃ vltimo ẽ ꝓdita: vel quia iſte minor eſt inẽ alios: vel forte ꝓpẽ ſignificationẽ interꝓtationis noim: q̃ ꝑincipiuꝫ vite ſpũalis eſt lucta: Vñ ꝑus poſita eſt epl̃a iacobi. Sꝫ q̃ ex lucta ſequiẽ cognitio. Vexatio eñi dabit itellectum: Eſa.xxviij.e. propterea poſt illam ſequunẽ eple petri. Quia vo luctã ⁊ cognitionẽ ſeq̃ẽ illuminatio grẽ vel augmẽtum ⁊ ꝯfirmatio: propẽ h̃ tertio loco ponũẽ poſt ꝑdictas eple iohannis. Sꝫ q̃ ex his oibꝰ ſeq̃ẽ plena ⁊ ꝑfecta cõfeſſio nois chriſti: propter hoc vltimo et poſt iohãnis epl̃as poniẽ epl̃a iude. In q̃ ẽ intẽtio agere de ꝯfeſſiõe nois chriſti: ⁊ monere fideleſ ne ipi ꝯſentiãt hereticꝭ: vt ⁊ opꝰ ⁊ intẽtio rñdeat noi. Judas eñi interꝓtaẽ ꝯfitẽs. Generaliẽ aũt iudas ſcribit oibꝰ fidelibꝰ nullã gẽtẽ diſcernẽs/ ſicut fecerũt treſ ꝑdicti apl̃i. Jacobꝰ eñi ſcribit fidelibꝰ de iudaiſmo imediate ad fidẽ chriſti ꝯuerſis. Petrꝰ vo ꝓſelytꝭ: q̃ de gẽtibꝰ ad iudaiſmũ: ⁊ de iudeis ad chriſtũ venerẽ. Johãnes aũt his q̃ a gẽtibꝰ imediate fidẽ chriſti ſuſcepeerũt. Patet itaq̃ iã ⁊ materia ⁊ itẽtio ⁊ finis opis. Hec aũt epl̃a poteſt diuidi in ſex ptes. In ꝑma ponit ſalutationẽ. In ſecũda dicit q̃re ſcribit/ ibi: Chariſſimi oẽꝫ. Tertio oñdit chriſti potẽtiã: ꝑ quã ꝓbat q̃ chriſtꝰ nõ ẽ negãdꝰ/ ibi: Cõmonere autẽ vos volo. Quarto oñdit/ q̃ nullꝰ fideliẽ debet illos ꝑdictos hereticos imitari/ ibi: Sicut ſodoma ⁊c̃. Quito moralẽ inſtructionẽ ponit/ ibi: Vos aũt chariſſimi ⁊c̃. Sexto monet eoſ vt in oibꝰ grãs agãt/ ⁊ grãt gl̃iam dei/ ibi: Ei aũt q̃ potẽs ẽ. Dic̃ g̃: d Judas: cõfitẽs tã vbo q̃ facto: ſm̃ illd̃ Ro.x.b. Si ꝯfitearꝭ i ore tuo dñꝫ ieſũ chriſtũ: ⁊ i corde tuo crediderꝭ q̃ deuſ illũ ſuſcitauit amortuis/ ſaluꝰ erꝭ. Sꝫ q̃re nõ dic̃ ſe thadeꝰ cũ idẽ fuerit iudas q̃ ⁊ thadeꝰ: ſic̃ dic̃ h̃ Glo. Et Mat.x.a. Duodecim diſcipulorũ noĩa ſũt hec. Primꝰ ſimõ q̃ diciẽ petrꝰ ⁊ andreas frẽ eiꝰ: philippꝰ ⁊ bartholomeꝰ: iacobꝰ zebedei ⁊ iohannes fraẽ eiꝰ: thomas ⁊ matheꝰ publicanꝰ: iacobꝰ alphei ⁊ thadeꝰ: ſimõ chananeꝰ ⁊ iudas ſcariothis. Sol. Quia ꝑncipale nomẽ eiꝰ ẽ iudaſ

vitã nob iſũdit effectiue inq̃tũ deus: ſ inq̃tũ hõ/ meritorie. h Dilectis: ꝑ fidẽ ⁊ opa/ vt dicit Glo. i Et chriſto ieſu ꝯſuatꝭ: a turbine ꝑſecutorũ: ⁊ a pluma errorũ. k Et vocatꝭ: ꝑ ieſum chriſtuꝫ ad patrẽ in chriſto ieſu.i.ꝑ chriſtũ ieſũ: q̃ nemo venit ad patrẽ niſi ꝑ ipm. Vl̃ vocatꝭ: ad hãc dignitatẽ: q̃ ſcꝫ ſũt a deo dilecti ⁊ ꝯſuati. Glo. Vocat/ ꝯſeruat/ diligit. Et ſic videẽ ordo Glo eſſe ꝯtrꝰ ordini textus. Rñdeo. Scd̃m q̃ textꝰ dicit/ vocatꝭ accipiẽ ꝑ vocatiõe ad gl̃iam: ⁊ hoc ẽ vltimũ in ꝯſecutiõe. Glo. vo loq̃ẽ de eadẽ vocatione ſm̃ q̃ eſt ꝑmũ in intẽtione: primo eñi intẽdiẽ finis. Vel Glo. loq̃ẽ de vocatiõe ad grãm quaꝫ ſeq̃ẽ ⁊ ꝯſeruatio ⁊ dilectio. l Vobis: q̃ tales eſtꝭ/ vt ꝑdixi. m Adipleaẽ miſericordia ⁊ pax ⁊ charitas. Mutat aũt ꝑſonã vt ſuũ affectũ oñdat quẽ ad eos habꝫ. Miſericordia ꝑ dimiſſionẽ pctõrũ ichoaẽ in ꝑſẽti: ſ ipleẽ q̃ñ grã ſupaddiẽ. Adiplebiẽ aũt ꝯtinuãdo grãꝫ vl̃ ꝑſeuerãdo i bono: ⁊ ſic ducẽdo ad vitã: Silr̃ pax ichoaẽ i ꝑſẽti ꝑ declinatione mali i q̃ hõ recõciliaẽ deo. Impleẽ aũt q̃ñ hõ recõciliaẽ inimicis ⁊ eos diligit. Sꝫ adiplebiẽ i fine q̃ñ deꝰ pacẽ ẽtnã dabit amicꝭ. Silr̃ charitas ichoaẽ i ꝑſẽti q̃ñ deũ ⁊ nos diligimꝰ: Impleẽ q̃ñ ꝓximꝰ amaẽ: Sꝫ adiplebiẽ i futuro q̃ñ modꝰ q̃dã ipfectiõis eiꝰ tolleẽ/ vt ex toto corde et ex tota aĩa ⁊ ex tota mẽte diligaẽ deꝰ.i. itellectu ſiue errore/ volũtate/ ſiue ꝯdictiõe/ mẽoria/ ſiue obliuione. Tertio vo loco poniẽ charitas: q̃a alia duo nõ valẽt ſine ipa. n Chariſſimi ⁊c̃. Secũda ps eple in q̃ oñdit cauſam q̃re ſcribit eis/ vt ſcꝫ ibi ꝑmaneãt/ vt fide accepta ab aplĩs caueãt ab hereticꝭ/ q̃ ſub ſpecie ſctitatꝭ ſubintroierũt. Vñ dicit ſuã ſollicitudinẽ ⁊ affectũ oñdẽdo. Chariſſimi: ego q̃ ſalutẽ veſtrã deſidero: o Faciẽs oẽꝫ ſollicitudinẽ ſcribẽdi vob.i. q̃cq̃d ad ſollicitũ ꝑtinet ꝓpẽ qd̃ debeo ſcribere vob. q Neceſſe habui ſcribere vob: admonitiões. p De cõi vr̃a ſalute.i. de fide generali q̃ faẽ nob ſalutẽ: q̃ ita vr̃a ẽ q̃ oim fideliũ: q̃ ſine fide ipoſſibile ẽ placere deo Heb.xj.b. Habui neceſſe: ⁊ tñ. r Deꝓcãs. Et i h̃ ſignificat q̃ generalẽ ñ habebat legationẽ. Vñ vbũ deꝓcatoriũ dixit ⁊ nõ ipatoriũ. Deꝓcãſ: vos. Supcertari.i. ſupcertemini. s Fidei.i. ſup fidẽ vr̃aꝫ certemini/ addẽdo boa opa: argẽtũ.ſ. aurũ ⁊ lapides ꝓcioſos.j. Corꝭ.iij.c.q.d. nolo fidẽ quã accepiſtꝭ mutare vel aliã addere/ vt pſeudo. Fidei dico. t Semel.i. ꝑfecte. v Tradite: ad aplĩs Fidei dico: x Sancte: ⁊ hoc quia de ſancto.i. chriſto: ⁊ a ſanctis: id eſt ab apoſtolis ꝑdicata ⁊ manifeſtata. Item quia ſanctificat. Actꝭ.xv.b. Fide purificans corda. Vel Supercertari: id eſt ſup fidem et opera certamen paſſionũ/ per patientiã addatis Sicut illi quos cõmendat Apoſtolus Heb.x.f. Rememoramini aũt ꝑſtinos dies q̃bus illumiati magnũ certamẽ paſſionis ſuſtinuiſtis.

a Sūbintroierūt enī quidā ho-
b mines q̄ olim preſcripti ſunt i
c hoc iudicium/impij dei noſtri
d grātiā trāſferētes in luxuriā:
e et ſolum dn̄atorem ⁊ dn̄m no
f ſtrū ieſum chriſtū negantes.
g Cōmonere aūt vos volo ſcie
h tes ſemel omnia: quoniam ie-
i ſus populum de terra egypti
k saluans: ſecūdo eos q̄ nō cre-
l diderūt ꝑdidit. Angelos vō
m q̄ nō ſeruauerūt ſuū ꝑncipatū
n ſ; dereliq̄rūt ſuum domiciliū.

passionis ſuſtinuiſtis. De hoc.ij. Timoth.iiij.b. Bonū certa
men certaui. Fidei ſemel tradite ſancte: id eſt imutabilit.
Iob.xxxiij.b. Semel loq̄t deꝰ: ⁊ ſcdo idipm nō repetit. Pſ.
Pſ. 61. Semel locutꝰ ē deus: q2 celū ⁊ terra trāſibūt: ṽba aūt dn̄i nō
tranſient: Matth.xxiiij.c. Vn̄ Eſa.xlvj.d. Conſiliū meū ſta-
bit: ⁊ om̄is volūtas mea fiet. Vel Sup-
certari: id eſt ꝓ ſupnis/nō pro tpalibus
certare: Luc.xiij.c. Eccl.iiij.d. Pro iuſti
cia agonizare ꝓ anima tua: ⁊ vſq3 ad mor
tē certa ꝓ iuſticia: et deus expugnabit ꝓ
te inimicos tuos. Deinde oſidit quare ſu
percertandū eſt: quia a Subintroie
rūt: id eſt ſub ſpecie ſanctitatꝭ ⁊ religiōis
introierūt. b Quidā: indigni nomie.
B Vn̄ Glo. Ignoti deo ⁊ ſctis: Vn̄ nec no-
minandi: ſicut nec ille diues epulo Luc.
xvj.e. noiatꝰ eſt. Et de his Gal.ij.a. Qui
ſbintroiert explorare libertatē nr̄am quā
habemꝰ in chriſto ieſu/ vt nos i ſuitutē re
digāt: carnales homines ſc3 ⁊ terreni nō
diuina ſapiētes. Sic accipit.j. Cor.iij.
a. Cū enī ſit iter vos zelꝰ ⁊ ꝯtētio/nōne ad
huc carnales eſtis: ⁊ ſm hominē ambula
tis: Impij q2 cultui dei detrahūt/ puerten
do ſcripturas. c Qui olim: id ē ab eterno. Eſa.xlv.d. Quis
audiuit hoc ab initio: Ex tūc ꝑdixi illud. d Preſcpti ſunt:
id eſt ꝓuiſi a dn̄o. e In hoc iudiciū: id eſt ꝯdēnatione vē
turi ſc3: q2 anteq̄3 illi eſſent/ deꝰ eos ꝓuidit tales futuros: q̄ etſi
mali eſſent ⁊ alios corrūperēt: ⁊ ad vltimū dānarent. Deus ḡ
ab eterno ꝓuidit qualis vnuſq̄ſq3 futurꝰ eſt: ſua tn̄ ꝓuiſio nihil
ponit. Vn̄ ꝓuidit ſalua poteſtate liberi arbitrij. Vnde ſicut cū
ego video te ſedentē: hoc eſt liberi arbitrij: tn̄ neceſſe eſt ꝙ ſede
as dū video te ſedere. Sic ē d ꝓuiſiōe dei ꝙ videt futura: et in
q̄tū ſūt ſub eius viſione ſunt neceſſaria: nō ꝙ ſua viſio ponat
neceſſitatē: ⁊ tamē ex libero arbitrio accidit. Et exponit qd̄ di-
xerat/ f Impij: ipſi dico. g Trāſferētes in luxuriā:
id eſt duriciā ⁊ diſtrictionē legis. h Gratiā dei nr̄i: ſc3 le-
ſu chriſti ꝑ icarnationē/ paſſionē ⁊ redēptionē: q̄ fecit nob deꝰ
ex grā. Et quare hoc faciūt/ dic̄ ſalomō Eccs.viij.b. Quia nō
ꝓfert cito ꝯtra malos ſentētia/ filij hominū abſq3 timore vllo
ꝑpetrāt mala. Lex moyſi dura fuit: lex euāgelij que eſt lex gra-
tie ſuauis ⁊ mitis: Illa cū ſeuicia impellebat peccātes: hec ob
ſtetricāte manu colubrū tortuoſum educit. Hanc legē in luxu
Iob.26.d riā trāſferent: qui nūc tāto licētius peccāt: quāto minꝰ vidēt ſe
aſꝑitate legis de facinoribꝰ examinari: vt dicit Glo. Sed vide
tur ꝙ lex noua ſit durior ad minꝰ quo ad quedā: quia ꝓ furto
nō puniebat lex vetꝰ morte. Prouerb.vj.d. Si deꝑhēſus fue
rit/ reddet ſeptuplū. Modo aūt interficiunt fures/ latrones/ et
ſuſpēdunt. Sol. Q2 hō iterficit ꝓ furto/ hoc nō ē ex lege euā-
gelij/ ſed ex lege ciuili. Et in hac interfectiōe pōt iudex mereri:
ſi ſc3 hoc faciat amore iuſticie. Vn̄ nō eſt ꝯtraria legi gratie ſu
ſpenſio vel interfectio. Et qd̄ obijcit/ ꝙ ꝓ furto nō occidebat i
veteri lege: dicere poſſumꝰ ꝙ nec modo: ſed vt pax fideliū ho
minū ſeruet: ⁊ ſic cōmunis vtilitas recōpēſat mortē vniꝰ. Ex
pedit enī vt vnus moriat hō ꝓ populo: Ioh.xj.f. i Et ſo-
lū dominatorē: id eſt patrē vel filiū vel ſpiritūſanctū: quo-
rū q̄libet eſt ſolus domiator. Dictio enī excluſiua adiūcta ter-
mino eſſentiali nō excludit ꝑſonā: ⁊ hoc nomē dominator ē no
mē eſſentiale. Vn̄ poſſū dicere: Solus pater eſt dominator: ⁊
ſolus filius ē domiator. Vn̄ i hymno angelico: Quoniā tu ſo-
lus ſanctus: tu ſolus dominus: tu ſolus altiſſimus ieſu chriſte.
Dicit ergo: Et ſolum: q̄ſi ⁊ ꝓpter hoc impij: quia et ſolū
dominatorē ⁊ dominū noſtrū ieſum chriſtū negan
tes. q.d. de diuinis ꝑſonis male ſentiūt: ⁊ ieſum chriſtū filiū
dei eſſe negant: etiā eiꝰ ṽba ꝑuerſe exponūt: ⁊ mādata eius nō
cuſtodiūt. Vn̄ impij ſunt: ⁊ infideliter agūt. Eſa.xxj.a. Qui in
credulus eſt/ infideliter agit. k Cōmonere aūt ⁊c̄. Ter-
tia ps in qua oſtēdit chriſtū nō eſſe negādū: ꝓpter qd̄ impijs
potentiā oſtēdit quā habet in ſaluādo bonos/ ⁊ dānando ma-
los. Et ꝑ duo oſtēdit: potentia enī eduxit: ⁊ rebelles in deſerto

puniuit. Secūdo/ ꝙ exēplo angeloꝝ peccantiū quos potē-
ter ieſus d paradiſo eiecit/ ibi: Angelos ⁊c̄. Dic̄ ḡ: Cōmone
re. q.d. q2 illi deū negāt/ ego ecōuerſo. l Vos volo: com-
monere. m Semel: id eſt ꝑfecte. n Om̄ia. Glo. arca-
na fidei. Verūtamē ſic intelligēdū: om̄ia q̄ ſūt neceſſaria ad ſa
lutē/ vt ſit accōmoda diſtributio. Vn̄ oia
q̄ſi de oībus iſta q̄ ſequūtur. ſ. o Qm̄
ieſus: nō filiꝰ naue. ſ. ioſue: ſed dn̄s nr̄ q̄
nō a partu ṽginis initiū habuit: ſed erat
deus eternꝰ q̄ natꝰ de ṽgine/ nomē ieſus
accepit. Luc.j.c. Et vocatū eſt nomē eiꝰ
ieſus. Hic inquā ieſus ꝑ ioſue ſignificatꝰ:
vel a quo ioſue animatꝰ fuit ⁊ roboratus:
Ioſue.j.b. Confortare et eſto robuſtus.
p Eduxit ppl̄m: iſraeliticū. q De
terra egypti ſaluans: ipm/ vt nec ab
egyptijs tangeret: nec infirmitatibꝰ vel de
fectibꝰ grauaret. Pſ. Et nō erat in tribubꝰ Pſ.104.
eoꝝ infirmꝰ. q.d. q̄n humiles fuerūt iudei/
ſaluauit eos. Et quoniā murmurauerunt
damnauit. Et hoc ē qd̄ ſequit: r Secū
do. i. poſtea. s Eos q̄ nō credide-
rūt ꝑdidit: q̄n ꝑ q̄draginta annos fecit
eos errare in deſerto: ⁊ circuire montē ſy-
nai/ donec ꝯſūpti ſūt omēs q̄ murmurauerūt: ſicut eis ꝓmiſit
dn̄s Numeri.xiiij.f. Filij vr̄i erūt vagi in deſerto ānis q̄dragi
ta: ⁊ portabūt fornicationē vr̄am donec ꝯſumant cadauera pa
trū i deſto: Et ſic ſecūdo nō dic̄ ordinē nūeri: ſ3 tpis. Vl̄: ſe
cūdo: vt notet nūerꝰ penaꝝ: q2 ꝑmo puniuit pena tpali: ſecū
do pena eterna illos q̄ nō penituerūt int flagella. Vel dic̄ Secū
do: q2 ꝑmo murmurauerūt ꝓ labore itineris: Numeri.xj.a.
Interea ortū ē murmur ppl̄i: q̄ſi dolētiū ꝓ labore ꝯtra dn̄m: ⁊
hoc fuit q2 tribꝰ diebꝰ ꝯtinuis laborauerūt in eūdo: ſicut dicit
in fine.x.ca. Secūdo murmurauerūt ꝓ timore habitatoꝝ ter-
re ꝓmiſſiōis/ q̄s viderūt exploratores/ Numeri.xiiij.a. Igit vo
ciferās ois turba fleuit nocte illa/ ⁊ murmurati ſūt ꝯ moyſen ⁊
aaron cūcti filij iſrael/ dicētes: Vtinā mortui eſſemꝰ in egypto
⁊ non in hac vaſta ſolitudine. In primo murmure ꝑdidit non
credētes ꝑ incēdiū. In ſecūdo ꝑ penā q̄draginta annoꝝ: q2 q̄-
draginta annis offenſus fuit generatiōi illi/ vt dicit Pſ. In q̄
ſignificatū ē nob/ ꝙ ꝑmū pctm̄ nō eſt ita lōgiturna penitentia Pſ.43.
puniēdū: ſed ſecūdū. i. idē iteratū vehemētiꝰ ⁊ diuturniꝰ eſt fe
riēdū. Et Glo. adaptat ſic: Sicut illi diffidētes de potētia dei
in heremo puniti ſūt: ſic iſti magiſtri immūdicie ⁊ eoꝝ ſeq̄ces: q̄
ꝑ aq̄s baptiſmi d tenebris ignorātie credētes exierūt/ ſi ad po
res vite ꝯcupiſcētias mēte redeunt/ dānant: ſicut ꝑmo ꝑ fidē
⁊ bona opa merent ſaluari: ſic ſecūdo ꝑ murmurationē ⁊ inui-
diā merent dānari. Et h̄ dicit: q2 maloꝝ q̄rundā pena hic inci
pit vt i eternū duret: ſicut patet de herode Act.xij.d. et de an
tiocho.ij. Machab.ix.b. t Angelos vō ⁊c̄. Hic oſtēdit
idē qd̄ ſup ꝑ exēpliū angeloꝝ ſupbientiū: q̄s deꝰ potent de paradi-
ſo eiecit/ dicēs: Angelos. Et hoc exēplū adducit ne aliq̄s re
murmurās diceret: Nō eſt magnū ſi homies fragiles ſupant
in pena. q.d. non ſolum hoīes/ v Vero: id ē/ ſed etiā ange
los x Qui nō ſeruauerūt ſuū ꝑncipatū. Pricipatū ha
bebat lucifer in excellentia naturalium bonoꝝ. Glo. Interlin.
Quo ꝑ grām dei alijs ꝑncipabāt ſubiectis ſpiritibꝰ. Et ꝯſtat ꝙ
loquit de angelis q̄ ceciderūt: ergo illi habuerūt gratiā. Et fa-
cit ꝓ illis qui dicūt ꝙ angeli fuerūt creati in gratuitis. Verū-
tamē ſm alios qui dicūt ꝙ in naturalibus/ poteſt exponi/ per
gratiā dei gratis. ſ. datam: nō facientē gratū: ⁊ ſic bona tempo
ralia dicunt gratia dei. Vel Principatū/ dicit: q2 de omibꝰ
ordinibꝰ aliq̄ ceciderūt. Vn̄ nō ſeruauerūt ꝑncipatū in q̄ erāt:
q2 in quolibet ordine erat vnus aliq̄s ꝑnceps alioꝝ. y S3
dereliquerūt ſuū domiciliū: id eſt habitationē celoꝝ: vbi
potiꝰ dei viſion ē q̄ eſt pax/ ⁊ locus ſpirituū. Heb.xij.c. Multo
magꝭ obtēperabimꝰ patri ſpirituū et viuemus. In hoc ḡ erāt
ſuo modo ꝑ modū nature. Vel ſm alios ꝑ modū gratie nōdū
ꝯfirmate. Vel erāt in eo finalit: q2 ad h̄ finalit fuerāt creati/ vt
in dei viſiōe q̄ſi in domicilio ꝑmanerent in eternū ſi ſtetiſſent.

Hos inquā angelos

Nos inquã angelos: c Reſeruauit vĩculis eternis: id eſt penis ⁊ doloribus inferni. Math. xxv. d. In ignẽ eternuʒ qui paratus eſt diabolo ⁊ angelis eius. Reſeruauit dico modo: b Sub caligine: exiſtẽtes: id eſt in pena poſitos in hoc caliginoſo aere: ſed tandẽ vẽturos: a In iudicium magni dei: cui nihil latere poterit / nihil obuiare: q̃ꝛ tonitruuʒ magnitudinis eiꝰ q̃s poterit intueri: ſicut dicit Job. xxvj. d. Daniel. vij. c. Aſpiciebã donec throni poſiti ſunt / ⁊ antiquus dierum ſedit: veſtimen-

Gen.19.f

a in iudicium magni dei vincu-
b lis eternis / ſub caligine reſer-
c uauit. Sicut ſodoma et go-
d morra et finitime ciuitates ſi-
e mili mõ exfornicate: ⁊ abeun-
tes poſt carnẽ alterã / facti ſũt ex-
f ẽplũ ignis eterni penaʒ ſuſtinẽ-
g tes. Silr̃ ⁊ hi q̃ carnẽ q̃dẽ ma-
h culãt: dñationẽ aũt ſpernũt:
i maieſtatẽ autẽ blaſphemãt.
k

tum eius candidum ſicut nix: ⁊ capilli capitis eius / quaſi lana mũda: thronus eius flãme ignis: rote eiꝰ ignis accẽſus: fluuius igneus / ecce pene acerbitas: que conſumptura eſt aduerſarios: rapiduſq̃: ecce q̃ nullus poterit obuiare / egrediebatur a facie illius: Ignis lucẽ habet / ⁊ arſionẽ. Ratiõe lucis notat̃ q̃ dñm in iudicio nihil latebit: Ratiõe arſionis notat̃ q̃ ſentẽtia erit crudelis. Cũ dicit rapidus / notat̃ q̃ nullꝰ obuiare poterit. Si igit̃ ſic puniuit dñs angelos ⁊ populũ iſraeliticũ: Angelos dico qui nondũ gratiã ſm quoſdã acceperãt: tamen bona excellẽtia habebãt / per que poſſent ſtare ſcilicet: et ſic populũ iſraeliticũ qui de fructibus terre iam p̃guſtauerat / de botro ſcilicet quã detulerant exploratores: quãto magis puniet illos hereticos ſcilicet / vel alios peccatores qui dei gratia gratũ faciẽtem quã in baptiſmo receperant: vel per quã principari ⁊ carni ⁊ mundo ⁊ diabolo poterant. Non ſeruauerũt domicilium: id eſt vnitatẽ eccleſie: in qua erant a ventis ⁊ procellis abſcõditi. Eſa. xxxij. a. Erit vir q̃ſi h̃ abſcõdit̃ a vẽto / ⁊ celat ſe a tẽpeſtate. Dereliq̃rũt: vẽtis expoſiti iſtabilitat̃. Job. xxiiij. c. Leuis ẽ ſup faciẽ aq̃: pluuijs diuerſoꝝ pctõꝝ. Mat. vij. d. Flauerũt vẽti leuitatũ: ⁊ irruerũt ĩ domũ illã ⁊ cecidit. Itẽ ꝓcellis errorũ. Luc. viij. d. Deſcẽdit procella venti in ſtagnũ: id ẽ errores diuerſi in cor heretici. Et quia ab errore ⁊ hereſi non mouentur: ſed inter omnia peccata hereſis difficilius a corde eradicat̃: vnde comparat̃ cancro ab apoſtolo. ij. Timoth. ij. c. Sermo eoꝝ vt cancer ſerpit. His omibus expoſiti ſunt: q̃a domiciliũ eccleſie reliq̃runt: qđ ẽ in vmbraculũ diei ab eſtu ⁊ abſcõſionẽ a turbine ⁊ a pluuia: ſicut dicit Eſa. iiij. b. Et foderũt ſibi ciſternas diſſipatas q̃ nõ valẽt ꝯtinere aq̃s / Hiere. ij. c.

Luc. 1. c Ex his igit̃ omnibus patet / q̃ tales non ſunt imitandi: q̃ꝛ ipſi deuʒ negant: ⁊ omes tales deus puniet in eternuʒ: qui potens eſt ⁊ nomen ſanctum eius / vt bonos remuneret ⁊ extollat: d Sicut ſodoma. Quarta pars epiſtole in qua oſtẽdit q̃ nõ debent imitari eos qui chriſtũ negant ꝓpter penam que inde ſequit̃ / ibi: Sicut ſodoma. Secũdo ꝓpter multiplices eorum abominatiões ⁊ peccata que enumerat / ibi: Ve illis q̃ in via. Tertio quia apoſtoli hoc prohibuerunt / ibi: Vos autẽ chariſſimi memores ⁊c. Vel poſſet dici / q̃ ibi Cõmonere ⁊c. oñdit q̃ nõ debẽt imitari eos in negãdo chriſtũ: h̃ vo Sicut ſodoma ⁊c. monet eos ne imitent̃ eos transferendo gratiã dei in luxuriam. Et ſm hoc pars iſta adhuc eſt de tertia parte: ⁊ ſic non eſſent in epiſtola niſi q̃nq̃ ptes: Et ſic vult illa Glo. Dederat exemplũ dãnatiõis eoꝝ qui ſolũ dominatorẽ negant cõmemorato interitu infidelis populi vel angelorũ erigentiũ ſe contra deũ. Exemplũ etiam dat pene illoruʒ qui domini gratiã transferunt in luxuriã / cõmemorans incendiuʒ ſodomoꝝ. Sʒ quocũq̃ modo diuidat̃ idem ſenſus eſt littere ⁊ expoſitio: ſed non eadem probatio vel ꝯcluſio. Agit ergo hic de pena taliũ p̃ ſimilitudinẽ ſodomoꝝ dicẽs: Sicut ſodoma. q. d. nõ ſũt imitandi: q̃ꝛ ex eoꝝ imitatiõe ſequit̃ mors eterna. Vñ dicit: Sicut ſodoma ⁊ gomorra ⁊ finitime ciuitates ſili modo: id eſt ſic due p̃dicte. ⁊ exfornicate: id eſt extra naturã fornicate. Et determinat modũ. e Et abeuntes poſt carnẽ alteram: id eſt maſculinã non debitaʒ tali opere maſculi in maſculos turpitudinẽ operãtes Ro. j. d. facti ſunt exemplum ignis eterni. Ipſi dico. f Suſtinentes: penam temporalẽ ſcʒ / per quaʒ non ſunt purgati: ſed illa pena fuit eis initiũ ignis inferni. Iſti autem puniti ſunt igne tẽporali: quia exarſerunt igne libidinis: nec aliq̃đ peccatũ tantum habet ardoreʒ ſicut illuc / ſicut dicet̃. Vñ Ro. j. d. Silr̃ ⁊ maſculi relicto naturali vſu femine exarſerũt in deſiderijs ſuis inuicẽ. Itẽ non ſolũ igne / ſed ſulphure ſimul ſunt puniti: q̃a in illo peccato eſt vehemẽtiſſimus fetor: ſicut dicit̃ ĩ Pſ. Diſperierũt in endor / facti ſunt vt ſtercus terre: viles ⁊ abiecti ⁊ fetidi. Endor interp̃tatur fons generatiõis quẽ ipſi omnino reliq̃rũt / ⁊ ſic diſperierũt. Vñ ipſi poſſunt dicere illud Cant. j. d. Botri cypri dilectus meus mihi: in vineis engaddi. Botrus quia viliter conculcatur ſicut mulier fornicaria / que quaſi ſtercus in via ab omnibus p̃tereuntibus conculcabit̃: vt dicitur Eccl. ix. b. Cypri q̃ſi ipſi ſunt in merore ⁊ triſticia cordis. Vehemẽtia eñ pcti nõ ſinit eos gaudere. Cyprus interp̃tat̃ meror vel triſticia: ſed in vineis engaddi: id eſt in fetore vehemẽti. Engaddi interp̃tat̃ fons hedi: ⁊ hedus animal eſt fetidũ. Et h̃ eſt mirũ d̃ illis miſeris q̃ credunt ſe eſſe in vineis ꝓpter miſeraʒ dilectationẽ pcti. Job xxx. b. Eſſe ſub ſentibus delitias cõputabant: ⁊ tñ ſunt in fonte fetoris. Et ꝓpter hec duo q̃ ſũt in illo peccato: ardor ſcʒ ⁊ fetor dicitur illud peccatum eſſe exemplum ignis eterni. Ille enim ignis ardebit igne ⁊ ſulphure: ſicut dicit̃ Apoc. xxj. b. Pars illoꝝ erit in ſtagno ardenti igne ⁊ ſulphure. Hiſtoriã d̃ ſodoma ⁊ gomorra habetis Geñ. xix. e. Pluit dñs ignẽ et ſulphureʒ. Sicut inquam factũ eſt de illis. g Similiter ⁊ hi ſcʒ heretici chriſtũ negantes / ſunt damnandi h Qui quidẽ carnẽ maculant: ſuam et aliorũ / vt dicit Glo. Et ẽ hic argumentũ / q̃ omis hereſis fundata eſt ſuper luxuriã. De talibus. ij. Pet. ij. c. Hi velut irrationabilia pecora naturaliter in captioneʒ ⁊ perniciẽ: in his que ignorant blaſphemãtes ĩ corruptiõe ſua pibũt / pcipiẽtes mercedẽ iuſticie: voluptatẽ exiſtimãtes diei delitias coinq̃natiõis ⁊ macule. De his dixit q̃dã Tartara vilia / luce carẽtia vos habitet̃: q̃ puerilia q̃rit̃ / iliaq̃ maculet̃. i Dñationẽ aũt ſpernũt: minoribꝰ peccatis. k Maieſtatẽ aũt blaſphemãt: crimialibꝰ q̃ nolũt hũiliter ꝯfiteri / nullũ habẽtes timorẽ: nec fidẽ vẽturi iudicij. Unde Job. xx. b. Cũ eñ dulce fuerit in ore eiꝰ / malũ abſcondit illud ſub lingua ſua / pcet illi ⁊ nõ derelinquet illud: ⁊ celabit in gutture ſuo. Vel Dñationẽ: hoc refert̃ ad pplm incredulũ / q̃ murmurãdo q̃ſi ſpnebat dñm nõ credẽdo ꝓmiſſiõibꝰ eiꝰ. q. d. iſti deũ ſpernũt murmurãdo ꝯ ipm: ſicut illi fecerũt: ⁊ ꝓpt̃ h̃ puniẽdi ſũt ſicut illi: vñ nõ ſunt imitãdi. Et qđ ſequit̃: Maieſtatẽ ⁊c. refert̃ ad angelos peccãtes: q̃ ſic apoſtate angeli deũ blaſphemãt: ſic iſti ſupbiẽdo ꝯ ipm: ⁊ ꝓpt̃ h̃ pena ſili puniẽdi ſũt. Imitãdi ⁊ imitatores punientur pena ꝯſimili: quia Ro. j. d. Qui talia agunt / digni ſunt morte: nõ ſolum qui faciunt ea: ſed etiam qui cõſentiũt faciẽtibus. Maieſtatem. Glo. id eſt angelos ſanctos. Et videt̃ difficilis: ſʒ ſic põt exponi: q̃ꝛ cũ iſti aliqua ſcripture myſteria ignorant / contẽnũt: ⁊ ſic blaſphemant q̃dãmodo angelos q̃ p̃miſſione et voluntate dei occulta ⁊ incerta ſcripture frequenter hominibus aperiunt. Vel Maieſtatem: id eſt deũ quẽ in ſcriptura ſibi ignota nõ venerant̃: ſed potius a deo non eſſe datam dicunt: quia myſteria que latent non intelligunt nec attingunt: quia Job. xxx. a. Mandebant herbas ⁊ arboꝝ cortices: quia myſteriorum ſecretas medullas non intrant heretici: ſed exteriꝰ rodunt litteram: ⁊ quaʒ non diligunt / blaſphemãt. Contra illud Exo. xij. b. Si q̃d reſiduũ fuit / igne comburat̃. Reſiduum dicit̃ illud de ſacra ſcriptura qđ nõ poſſumꝰ mãdere: vt in vẽtrẽ cognitiõis ⁊ itelligẽtie mittat̃ cõmuni dẽte ſtudij vel expoſitiõis / h̃ debet igne cõburi. i. ſpũſctõ reliq̃: ⁊ igne charitat̃ amplecti: vl̃ maieſtas occulta ĩ illo venerari. Sic igit̃ patet q̃ dixit eos eẽ blaſphemos: ⁊ ĩ deũ ⁊ ĩ ſctõs: ꝓpt̃ qđ ab oĩ blaſphemia monet eẽ cauẽdũ / dicens: Cũ michael.

Ps. 81.

a Cū michael ārchangelus cū
b diābolo diſputans āltercare/
c tur de moyſi cōrpe: nō ēſt au/
d ſus iudicium inferre blaſphe
g miē: ſz dixit: Impēret tibi de/
h us. Hi āūt q̄cūq̄ q̄dē igno/
m rāt/ blaſphemāt: q̄ūecūq̄ au/
n tē naturalr̄ tāq̄ muta aīalia
q norūt: in his cōrrūpūt. Uē il
r lis q̄ i viā cain abierūt: ēt erro/
s rē balaā mērcede effuſi ſūt: ēt
v in ɔtrādictiōe chore perierūt.

cēs: a Cū michael. Et pbat h̄ p locū a maiori: q2 michael
noluit nec auſus ē blaſphemare diabolū: ergo m̄lto min⁹ ipſi
debēt blaſphemare ſanctos ⁊ deū: Et hoc eſt: Cū michael.
Hoc exponit̄ q̄ttuor modis. Uno mō de corpe moyſi materia
li: d̄ q̄ pōt itelligi fuiſſe cōtrouerſia inter bonū ⁊ malū angelū:
Mal⁹ eñ volebat vt corp⁹ moyſi manife
ſtaret̄ ⁊ ſciret̄ a filijs iſrl'/ vt ipſi tanq̄ deū
adorarēt ipm: Sz michael q̄ tūc erat p̄n/
ceps ſynagoge p̄miſſiōe dei illō abſcōdit.
Uñ Deut'. xxxiiij. b. Nō cognouit hō ſe
pulchrū ei⁹ vſq̄ i p̄ſentē diē. Et tūc ſic ex
ponit̄ lr̄a: Cū michael q̄ erat princeps
ſynagoge. Uñ Dañ. x. d. Nēō ē adiutor
me⁹ niſi michael p̄nceps. Uel h̄ dictū eſt
danieli q̄ erat de ſynagoga. c Cū dia/
bolo diſputās altercaret̄ d̄ corpo
re moyſi: qd̄ diabolus volebat poni in
publico corā iudeis: ⁊ angel⁹ bonus p̄hi
buit ex volūtate dei. f Nō eſt auſus
iudiciū inferre blaſphemię: vt ma/
lediceret ei q̄ ē bona creatura dei in natu/
ra: etſi volūtate ſit mal⁹. Uñ Ecci. xxj. d.
Cū maledicit ipi⁹ diabolū/ maledicit aīam ſuā g Sz dixit.
cū modeſtia. ſ. ⁊ māſuetudine: h Imperet tibi dñs: Hoc
ē ɔ̄ multos p̄latoꝝ q̄ cū auſteritate imperāt ⁊ cū potētia: vñ ⁊
diſpgunt̄ oues greḡ eorū Ezech. xxxiiij. a. Qui nō ſolū in ma
los vel diſſolutos man⁹ mittētes reſtrictiōis: imo ⁊ in bonos q̄
bus nō eſt lex poſita: ſicut dicit Apl's. j. Timoth. j. b. cū dicat
Greg⁹. ꝙ vbi nō delinquim⁹/ pares ſum⁹. Et p̄pter h̄ bonū eſt
⁊ cautū ꝙ oēs attēdāt qd̄ dicit̄ hic/ ꝙ nō ē auſus michael q̄ tā/
tus erat impare diabolo: vt ⁊ ipi pauca imperēt vel nulla: etſi
Ps. 89. oportuerit/ h̄ faciāt cū timore ⁊ māſuetudine. Ps. Qm̄ ſuper
uenit manſuetudo ⁊ corripiemur. Uel Ecci. iiij. d. Noli eſſe ſi
cut leo in domo tua/ euertēs domeſticos tuos/ ⁊ opp̄mēs ſub/
iectos tibi. Duobus modis exponit̄ hoc de populo iſrael/ qui
dicit̄ corpus moyſi myſtice: quia moyſes ductor fuit eorū: vel
potius liberatio eius dicit̄ corp⁹ moyſi. Primo mō de libera
tiōe de ęgypto a Cū michael: id ē moyſes. Et hęc adapta/
tio fit p̄pter interp̄tatiōes nominū: quia moyſes ſm̄ vnā iterp̄/
rationē/ quis vt deus pharaonis: ⁊ michael q̄s vt deus inter/
p̄tatur. Archāgelus dicitur moyſes: quia fuit princeps ſuper
omnes qui de populo iſrael fuerunt: et verba domini populo
nūciauit. Cū iquā iſte d Altercaret̄ d̄ moyſi corpore:
id eſt de populo dei. Cum diabolo: id eſt coram pharaone/
qui erat membrū diaboli. Non eſt auſus ⁊c̄. quia non legi
tur intuliſſe ei aliquā blaſphemiam. Tertio modo ſimiliter ex
ponitur de populo captiuato in babylone: cuius liberatiōi ob
uiabat diabolus volens impedire cultum dei qui fiebat in hie
ruſalem. Unde dicit: a Cū michael archāgelus cum
diabolo altercaretur: id eſt ieſus ſacerdos rogaret vt po/
pulus liberaretur/ ⁊ diabolus impediret: Nō eſt auſus ⁊c̄.
Hoc legitur Zach. iij. a. Oſtendit mihi dominus ſacerdotem
magnū ieſum ſtantem coram angelo domini: ⁊ ſtabat ſathan
a dextris ei⁹ vt aduerſaret̄ ei: Et dixit domin⁹ ad ſathan. In/
crepet in te dominus o ſathan: ⁊ increpet dominus in te q̄ ele/
git hieruſalem. Legitur in Daniele. x. c. angelos ſibi reſtitiſſe
ſed bonos. Hoc autē non fuit niſi ꝙ vnus alij oſtendit ꝙ me/
rita populi nondum permittebant populum liberari. Quarto
modo exponitur de chriſto qui per michaelem cuius corpus
eſt eccleſia: ſic a Cū michael archangelus: id eſt chri/
ſtus cui nullus ſimilis/ nec homo nec angelus. Quis eñ in nu
bibus ęquabitur dño? b Archangelus: quia p̄nceps pa/
ſtoꝝ qui eſt eccl'ię caput. d Altercaret̄: diſputaret. c Cū
diabolo: id eſt pilato q̄ diaboli erat mēbrū. e De corpo
re moyſi: id eſt de eccleſia quā in ſua paſſione iudicatus a pi/
lato/ ⁊ expoſit⁹ iudeis liberauit/ ⁊ lauit ſāguine ſuo. f Nō ē
auſus ⁊c̄. volens ſalutem humani generis impedire: ſed fa/
Ps. 37. ctus ſicut homo non audiens/ et non habens in ore ſuo redar/
gutiones. Ductus tanq̄ ouis ad occiſionē/ ⁊ coram tondente
ſe nō aperuit os: Eſa. liij. c. Hoc nō legitur alicubi in ſcriptu/
ra niſi hic. Sed tñ Apoſtolo credendum eſt: qui tantus erat:
nec fas eſt credere ipſum aliquid falſum dixiſſe. Ipſe enim ple/
nus erat ſpirituſancto/ a quo nulla falſitas/ ſed oīs veritas pro
pinat̄: Matth. x. c. Non enim vos eſtis qui loquimini: ſed ſpi/
ritus patris veſtri qui loquit̄ in vobis. l Hi autem: q̄ſi ille
nō eſt auſus blaſphemare. k Aūt. i. ſ.
Hi blaſphemāt: ex ſupbia cordiſ ⁊ ela
tiōe. l Quęcūq̄ q̄dē ignorāt: re/
ſpectu q̄rū ſcz ſit blaſphemia: q̄ pōt eſſe
vel in creaturā rationalē/ vel in deū crea/
torē. Et de talib⁹ dixit q̄dā. Colātes culi
cē/ camelū glutiūt: q̄ neſciūt vel q̄ nō ca/
piūt/ blaſphemāt vl' trāſiliūt. m Quę
cūq̄ aūt naturalr̄ tāq̄ muta aīa/
lia norūt: id ē ea ad q̄ mouet naturalis
appetit⁹. n In his corrūpūt̄: q2 ſi/
cut in aīalib⁹ brutis in eis volūtas appe
titū ſtatim ſequit̄/ vt adipleāt qd̄ optaue
rūt/ ſuas ɔcupiſcētias ſequētes. Hoc nō
fecit Job: q̄ dixit Job. xxxj. a. Si ſecut⁹
eſt ocul⁹ me⁹ cor meū: id eſt volūtas vel
ɔſenſus volūtat' ad h̄ ſe ɔuertit/ vt adim/
plerē i ope cordis mei appetitū. q. d. nō feci h̄. o Uę il
lis ⁊c̄. Secūda ps q̄rtę ptis vbi eos diuerſis pctōrib⁹ cō/
parādo enūerat diuerſa eorū pctā: p̄pt̄ q̄ ipos fugiēdos eſſe
admonet: ⁊ nō imitādos. Primo igit̄ oñdit eos armari gla/
dio malę ⁊ puerſę doctrinę/ cū dicit̄: Cain. Secundo malo
ɔſilio alios ſeducere: vñ cōpat eos balaā. Tertio ɔtra p̄/
latos iſurgere: vñ cōpat eos Chore: Sic ſignificāt tria ge
nera hęreticoꝝ: Quoꝝ q̄dā p̄pt̄ inuidiā manēt in hęreſi: iſti
cōpant̄ cain. Alij p̄pter lucrū: ⁊ tñ ɔ̄ ɔſcientiā: hi cōpant̄ ba
laā. Tertij p̄pt̄ honorē: quā eis ipēdūt ſubditi maiorē q̄ no
ſtris epiſcopis ſui q̄ ſūt catholici. De his dicit: Uę illis. i.
ęterna dānatio expectat eos: ⁊ dabit̄ illis: p Qui in via
cain abierūt. i. q̄ p̄pt̄ iuidiā p̄māſerūt in hęreſi. Uel In
via cain/ ambulāt: q̄ inuidēt p̄fectib⁹ alioꝝ. Eſt aūt iuidia
p̄prie triſticia de fęlicitate aliena: quā vellet ei deeſſe. Hoc ē
pctm̄ grauiſſimū: q2 ⁊ p̄priū ſubiectū ledit ⁊ deſtruit. Uerſus Horatius epiſtolis
Inuidus alterius reb⁹ marceſcit opimis. Fratrē ſpūalit̄ oc
cidit/ ⁊ nōnūq̄ etiā corpaliter. Item deum p̄cipue offen/
dit: qui donorū ⁊ gratiarū dator ⁊ diſtributor eſt/ ſicut vult
⁊ hominibus expedit. j. Cor'. xij. b. Hęc omnia operatur
vnus atq̄ idem ſpiritus/ diuidens ſingulis put vult: quic/
quid boni videt inuidus alium habere/ raptum ſibi repu/
tat ⁊ ſublatum. Econuerſo/ quicquid videt charitas/ ſuū fa
cit commune. Unde Greg⁹. Penſent inuidi q̄ bona ſit cha
ritas quę oīa noſtra bona facit. Ecōuerſo inuidia. Eſt eñ
inuidia vt dicit Berñ. animi tinea: ſenſum comedit/ pectus
vrit/ mentem afficit/ cor hominis q̄ſi quędam peſtis depa/
ſcit/ ⁊ cuncta bona ardore peſtifero deuorat. Inuidus alie/
nū bonū ſuū facit dānū inuidēdo peccat. Propter inuidiā
ioſeph a fratribus ſuis vendit⁹ eſt: Geñ. xxxvij. c. Propter
inuidiam dominus ieſus traditus eſt in manus impiorum.
Marci. xv. a. Sciebat enim ꝙ propter inuidiā tradidiſſent
eum ſummi ſacerdotes. De via cain Geñ. iiij. c. Abijt enim
vagus ⁊ profugus/ ⁊ habitauit in terra ad orientalem plagā
eden. q Et: ſcilicet vę illis. r Qui errore balaam:
id eſt qui eius errorem ſecuti/ s Mercede effuſi ſunt.
Iſti ſunt qui munera amantes: ⁊ auariciā ſectātes puertunt
iudicia/ mala dant ɔſilia: ſicut balaam qui volens maledice/
re populo dei/ cū nō potuit/ malū ɔſiliū dedit: vt ſcz mitterēt
mulieres de madian formoſas: cū q̄bus fornicati filij iſrael
incurrerent iram dei. De qua fornicatiōe legit̄ Nume. xxv.
a. Tales ſunt q̄ p̄pter munera leges condūt iniquas: puer/
ſa dant ɔſilia. De q̄bus Eſa. x. a. Uę qui cōdūt leges iniq̄s
⁊ ſcribētes iniuſticias/ ſcripſerūt vt opprimerent in iudicio
pauperē: ⁊ vim facerent cauſę humiliū populi mei vt eſſent
vidue preda eorum: ⁊ pupillos diriperent. t Et: ſcili/
cet vę illis q̄: v In cōtradictione chorę pierūt. De
hoc Nume. xvj. c. Per quos ſignificant̄ inobediētes q̄ cō/
ɔtra p̄latos ſe erigunt:

g tra ꝑlatos ſe erigunt. Et q̃ magnū ſit ꝑiculū / patet. Duo em̄ magi qui moyſi reſtiterunt / vlceribus veſicarum turgentium ſūt ꝑcuſſi: itaq; nec poterāt ſtare corā moyſe / Exo. ix. e. Chore incēdio periit: dathā ⁊ abirō terra viuos abſorbuit Nume. xvi. e. Mariā lepra inuaſit: Numeri. xii. c. Jonathas fili⁹ ſaul morti adiudicat⁹ ē. j. Reg⁹. xiiii. g. Et abſalon ſuſpēſus ꝑ capillos ⁊ lāceis ſuffoſſus ii. Reg⁹. xviii. d. Propheta a leōe occiſus. iii. Reg⁹. xiii. e. Elimas mag⁹ excecat⁹ ē: q2 paulo reſiſtebat. Act. xiii. b. Propter hec oīa dicit beat⁹. Bern. Magnū ē inobedientię vitiū: q̄ angel⁹ cęlū: hō ꝑadiſū: ſaul regnū ꝑdiderūt: Et tn̄ ſunt multi inobediētes / vaniloq̄ et ſeductores: maxime q̄ de circūciſiōe ſunt: Titū. j. c. Et hoc multū dolendū eſt / ꝙ religioſi quidā qui deberēt eſſe circūciſi / in oībus ſunt rumoruʒ inuētores / narratores. Notandū eſt autē ꝙ vę multiplicit̄ poteſt accipi in ſcriptura. Cantus exequiarū. Hiere. xxii. e. Non plangēt eū: vę frater / vę ſoror / non concrepabunt ei: vę dn̄e / et vę idyte ſepultura aſini ſepeliet̄. Tꝑalis pęnę ꝑdictio. Hiere. xv. c. Vę mihi mater mea / quare genuiſti me virum rixę et diſcordię ī vniuerſa terra. Pęnę recordatio. Hiere. lv. a. Vę miſero quoniā addidit dn̄s dolorē dolori meo: laboraui cū gemitu meo ⁊ requiē nō inueni. Pęna ꝑſens. j. Reg⁹. iiii. a. Vę nobis quis vos ſeruabit d̄ manu deoꝝ iſtoꝝ ſublimiū. Eſa. vj. b. Vę mihi q2 tacui. Pęna futura / Ezech. xxx. a. Vę vę diei q̄a iuxta eſt dies ⁊ appropinquabit dies dn̄i / dies nubis / tēp⁹ gentiū erit. Trāſgreſſio mandatoꝝ. j. Cor⁹. ix. c. Vę enim mihi eſt ſi nō euāgelizauero. Perſecutio. Apoc⁹. ix. c. Vę vnū abiit: ⁊ ecce veniūt adhuc duo vę. a Hi ſunt. Oſtēſo q̄les ſunt iſti reſpectu alioꝝ tam maioꝝ q̄ minoꝝ: nūc oſtendit quales ſunt in ſeipſis. Sūt em̄ guloſi / Ut dicit: Hi ſunt in epulis ſuis maculę conuiuantes: id eſt gulę: vnde macula ꝓuenit / vltra modū ſtudētes comedēdo / cū debēt magis vtilitati ⁊ honeſtati vacare. ii. Pet. ii. c. Voluptatē exiſtimātes diei delitias coinq̄natōis ⁊ maculę / delitiis ſuis affluentes: in conuiuiis ſuis luxuriantes. Oſee. iiii. d. Particeps idoloꝝ ephraim dimitte eū: ſeparatum eſt conuiuiū eoꝝ: fornicatione fornicati ſunt. b Sine timore: ꝑpetrantes mala: Et hoc quia cito nō profert̄ contra eos ſentētia. Ecc̄s. viii. b. Et tāgit hic aliud eorum peccatuʒ: qđ eſt temeraria ſecuritas. Econtra illud Prouerb. xxviii. c. Beatus homo qui ſemꝑ eſt pauidus: qui vero mentis eſt durę / corruet in malū. c Semetipſos paſcentes. Contra illud Job. xxxj. b. Si comedi bucellā meā ſolus / et nō comedit pupillus ex ea. Et tangit̄ hic aliud peccatū: ſcʒ immiſericordia. Vn̄ Job. xx. c. Nō remanſit de cibo eius: ꝓpterea nihil remanebit de bonis eius. Ezech. xxxiiii. a. Vę paſtorib⁹ iſrael qui paſcebant ſemetipſos. d Nubes ſine aqua. Ecce impetuoſitas: quia tales nubes ſunt generatiuę fulguris et tempeſtat⁹: quę a ventis circūferunt̄: Ecce inſtabilitas ⁊ impatiētia. ii. Pet. ii. d. Hi ſunt fontes ſine aqua: nebulę turbinib⁹ exagitatę. Neq; em̄ ſunt aqua ſapientię ſalutaris: de qua dn̄s potat ſuos: ſicut dicit Ecc⁹. xv. a. e Arbores autumnales. Ecce pigricia ad bonum. Ille em̄ arbores quę tunc plantantur / cū folia cadunt / fructus nō faciūt: quia in hyeme ſubſequente moriunt̄: vel ſi faciunt / adulterini ſunt: quia non perueniūt ad maturitatē: ⁊ tales vocat arbores autūnales. Sic hęretici q̄diu ſunt in proſperitate / bene plantati ⁊ radicati vidētur: ſed in hyeme aduerſitatis moriuntur: nec afferunt fructuʒ

Ps.88. in patientia. Sed vt dicit Ps. Deſtruxiſti eum ab emundatione: id eſt ab aduerſitate quę eos deberet mundare. Vel ſi faciunt aliquem fructum: tamē in autumno incipiunt / nec peruenit ad maturitatē: ⁊ ſic colligūt̄ fruct⁹ eoꝝ inutiles ⁊ acerbi. Et ꝓpter hoc ſequit̄: f Infructuoſę: ſibi et aliis. Vel arbores autumnales vocat: q̄rū fructus vſq; poſt autumnuʒ non colliguntur: q̄ſi tardi ⁊ hyemales: non primitiui: ſed ęſtiui. Sic iſti pigri ad bonū in ęſtate vitę ꝑſentis non faciunt fructum: vnde ⁊ ſeruantur ad hyemem gehennalis pęnę. Job. xxj. d. In diē perditionis ſeruabitur malus: ⁊ ad diem furoris ducet̄. g Bis mortuę / q2 ꝑmo ē in culpa: tādē ī futuro ī pęna. Vel ꝑmo morit̄ q̄ nō fac̄ bonuʒ: ſecundo vel bis qui facit malum. Vel ſemel mortui / q̄a nati filii irę: ſʒ bis quia decedentes in peccato per amiſſionē gratię. Unde et ſequit̄: h Eradicatę / a gratia a terra charitatis: quę fructus facit optimos: ⁊ ī cētuplum multiplicatos. Gen̄. xxvj. c. Seminauit autem iſaac in terra illa ⁊ inuenit in ipſo anno cētuplū. Luc⁹. viii. a. et Matthei. xiii. c. Semen cecidit in terrā bonā ⁊ attulit fructū aliud centēſimu / aliud ſexageſimū / ⁊ aliud triceſimū. Ad litterā patet hoc de arboribus quę in autumno eradicatę / de terra ſemel mortuę dicuntur: ⁊ ſi plantatę ad tempus vegetant̄: tandē ingraueſcēte hyeme / oīno moriunt̄: ⁊ ideo dicunt̄ bis mortuę. Tales ſunt multi: qui poſtq̄ multos fructus collegerūt: ⁊ multas diuitias congregauerunt: ſi eradicent̄ per aliquā īfirmitatem: etſi videantur florere per elemoſynarū diſtributionē: mortui tamen ſunt: quia non bona intentiōe hoc faciunt: ſed timore mortis / ſic ſolum ſperantes ſalutem corporis: Et hoc patet ꝙ poſtea ad eadem quę prius releuabunt̄: ſed ingraueſcente hyeme mortis / bis moriuntur: quia ⁊ in anima et in corpore. i Fluctus feri maris: id eſt maris turbidi. q. d. ſicut mare turbidos fluctus habet ⁊ cōmotiōes q̄ naues cōcutiūt: ſic ⁊ iſti multas habent conſcientię punctiōes et amaritudines q̄ ſuam animā circūferunt. Vel: Fluctus ⁊c̄. vocat impugnationes / violentias ⁊ ſudes quibus illi impugnant eccleſiam / fideles corrumpendo. Et hoc eſt quod ſequit̄: k Deſpumātes ſuas confuſiones: id eſt diuerſimode contra eccleſiā garrientes / indebite ⁊ inhoneſte / ſcripturas exponentes. Sicut em̄ ex concurſu vndarū ſpuma generatur: ſic iſti ex coniunctiōe auctoritatū male expoſitaꝝ ⁊ ītellectarū ſuꝑbiā generāt ⁊ vanam gloriam quę eſt illorum confuſio. Et bene: quia duo contraria habent in ſeipſis. Natura enim eos deprimit: ſed ſuperbia erigit: ⁊ ita in confuſione ſunt. Et adhuc mag⁹ confūdūtur: quia bonos modo nitunt̄ cōfūdere. Unde Eſa. xix. b. Cōfundantur qui operabantur linum / plectentes ⁊ texentes ſubtilia: ⁊ erūt irrigua ei⁹ flacētia: oēs q̄ faciebāt lacunas ad capiendos piſces: tangitur aliud peccatū / ſcilicet impugnatio eccleſię: Sequitur: l Sidera errantia. Unde non debetis eos ſequi: ſicut nautę nō ſequūtur ſtellas erraticas / ſed fixas: ecce aliud peccatuʒ: error ſcilicet in doctrina quę debet illuminare intellectum: ⁊ inducit errorem. Et ſicut planetę ſunt cauſa efficiens procellę in inferioribus: quia ibi habent dominiuʒ ⁊ aſpectum / licet in inferioribus ſit cauſa materialis: ſic iſti in eccleſia ſunt cauſa diſcordię ⁊ tribulationis. Et quia ſic eſt: in procella inferni punient̄: vt ꝑ q̄ peccāt: ꝑ ea ⁊ puniētur: Sap. xj. c. Unde ⁊ ſequitur: m Quibus procella tenebrarum ſeruata eſt in ęternum: non ad tempus vt aliqui dixerunt: ęſtimantes abyſſum ſeneſcentem: id eſt inferni pęnam putantes aliquando deficere: ſicut dicitur de behemoth Job xl. b. Propter hoc dicit Ps. Ignis ſulphur et ſpiritus procellarum ⁊c̄. Et non dicit tm̄ procella: ſed addit: tenebrarum: ne ſi viderent venienteʒ procellam / fugere eam poſſent. Ps.148.
In quo notatur ꝙ illam procellam nunq̄ euadent. Et hoc eſt quia ipſi excęcati alios per errores excęcauerunt. n Prophetauit. Probat hic ꝙ procella pęnaruʒ ſeruatur eis: quia ſcriptū eſt ꝙ dn̄s veniet ad iudiciū / ⁊ reddet eis mercedem ſm̄ opera ſuę impietat⁹ / dicēs: Prophetauit aūt ⁊ de his: id eſt malis ⁊ eoꝝ pęnis / o Septim⁹ ab adā enoch. ⁊ hoc eſt veꝝ adā cōputato Gen̄. v. a. Et. j. Paral⁹. j. a. Adam / ſeth /

Rome.16.d
ti.16.b
2.Pet.2.d
Deu.11.a

a Hi ſūnt in epulis ſuis macu-
b lę conuiuantes / ſinē timore / ſē-
c metipſos paſcentes: nūbes ſi-
d ne aqua q̄ a ventis circūferū-
e tur / ārbores autūnales infrū-
f g ctuoſę / bis mōrtuę ēradicatę:
h i fluctus feri maris / dēſpumā-
k l tes ſuas ꝯfuſiones: ſidēra er-
m rantia: quibus prōcella tene-
braꝝ cōſeruata eſt in ęternū.
n Prōphetauit autem de his
o ſēptimus ab adam / enoch /

Ve multipliciter accipit in ſcriptura

E

enos/cainam/malaleel/iared/enoch a Dicẽs: ecce venit dñs in ſãctis milib⁹ ſuis: exiſtens ſcꝫ. b Venit: patenter ⁊ terribiliter q̃ ad malos: ſanctos ſecũ adducet q̃ cũ eo iudicabũt. Sap.iij.b. Judicabũt ſancti natiões. Unde Matth. xxiiij.c. Videbũt filiũ hõis venientẽ in nubib⁹ celi cũ virtute multa: id eſt exercitib⁹ ſanctoꝝ ⁊ angeloꝝ ⁊ maieſtate: Sic ſumit̃ vͥt⁹ in Pſ. Et nõ egredieris de⁹ in vͥtutibus noſtris: id eſt exercitibus. venit inquã c Facere iudiciũ ꝯtra omnes: Ergo cõtra bonos: ſic itellige: Cõtra oẽs: malos. Sꝫ vnde habet̃ hic coartatio diſtributiõis? Sol. Ex littera: q2 in ſctis venit exiſtẽs in illis: ⁊ facit iudiciũ malis cũ qb⁹ nõ exiſtet: q̃ erũt iudicãdi nõ iudicaturi. Zach. xiiij.a. Et veniet dñs de⁹ meus: oẽſq3 ſancti eius cũ illo. Glo. iudicaturi. Vñ vis eſt faciẽda in littera q̃ dicit ꝙ venit in ſanctis: ⁊ nõ cũ ſanctis. d Et arguere: id eſt cõuincere ⁊ manifeſtare. e Oẽs impios: quoꝝ opa impia ꝓus latebant. Vñ dicit: f De oibus opibus impietatis eoꝝ quibus ipie egerũt. Tunc eñ ſcrutabit̃ hieruſalẽ in lucernis: Soph.j.c. Et videãt abſcõdita tenebraꝝ/⁊ manifeſtent̃ abſcõdita cordiũ: q̃ modo occulte arguũt̃ a ſpũ: nec ei credũt: Joh. xvj.b. Ille arguet mũdũ a pctõ ⁊ ḋ iuſticia ⁊ de iudicio. Nec ſolũ arguet de factis: imo g Et de oibus duris q̃ locuti ſũt cõtra deũ pctõres impij: Quia ſi ḋ vͥbo ocioſo qḋ locuti fuerũt hões/ reddituri ſunt rationẽ in die iudicij: ſicut dicit dñs Marci.iij.d. multo magis de blaſphemijs que ſunt dura vͥba. Vel de oibus duris: id ẽ de opib⁹ ꝯtra fidẽ: non ſolũ de his q̃ ſunt ꝯtra mores. Et hoc eſt qḋ dicit Johel.iij.c Cõſurgãt ⁊ aſcẽdant in vallẽ ioſaphat: q2 ibi ſedebo vt iudicẽ oẽs gẽtes in circũitu. Sed quõ erũt ibi oẽs gẽtes? Erũt boni in aere ꝓ q̃litate meritoꝝ: mali vͦo in t̃ra erũt in p̃ſſura: Luc. xxj.c. Et in terris p̃ſſura gẽtiũ. Sꝫ quõ venient ibi ad ſonum tube/cũ ipi habituri ſint corpa põderoſa? Sol. Adducẽt̃ miniſterio angeloꝝ vel etiã bonorũ. Sed cum dicit̃ Matth.xx.b. Multi vocati: pauci vͦo electi: quõ oẽs mali poterunt eſſe in terra quidẽ modica: q2 in valle ioſaphat? Sol. Sicut miniſterio angeloꝝ ibi adducent̃: ſic ⁊ tenebunt̃: nec tñ ſine pena dãnatoꝝ dico/nõ angeloꝝ. Hic dicit Glo. ꝙ vera eſt ſentẽtia cõtra malos: quã dicit Apl's: liber tñ vnde ſumit teſtimoniũ eſt apocryphus a quodã alio ſb noie enoch cõpoſitus: in q̃ multa incredibilia ꝯtinent̃. Ibi eñ dicit̃ ꝙ gigãtes nati ſunt nõ ab hominib⁹/ſed a demonib⁹ incubis. Propter hoc q̃rit̃: quare nõ ſumpſit Apl's teſtimoniũ de ſcͥpturis autẽticis: ſed de apocryphis: q2 ꝓpter h̃ a mult' antiq̃tus non recipiebat̃ liber iſte. Soluit hoc Beda in Glo. q2 etſi de apocrypho ſumpſit teſtimoniũ: tale tñ eſt qḋ nulli ẽ dubiũ: ſed clara luce ꝑſpicuũ. Sꝫ q̃re nõ ſumpſit teſtimoniũ de lege vel ꝓphetis ſicut alij p̃cedẽtes in ſuis canonicis? Sol. Quia dat teſtimoniũ de his q̃ p̃dicta fuerũt ante legem: ſcꝫ de pena maloꝝ: ⁊ ꝓpter hoc teſtimoniũ fuit de eo qḋ fuit ante legeꝫ. Et bñ de enoch/q̃ fuit ſeptim⁹ ab adã genere: ſicut ipe fuit ſeptim⁹ in editiõe epiſtolaꝝ. Iteꝫ q̃d eſt qḋ dicit ꝙ ꝓphetauit: ergo vere fuit ꝓpheta: ergo liber eius vera fuit ꝓphetia: ergo nõ apocryphũ: qḋ tñ dicit Glo. q̃ textus videt̃ ſibi cõtradicere. Itẽ ſi ꝓphetauit: ergo fuit ꝓpheta. Similiter adã multa dixit ꝓphetice: ergo ante legẽ fuerunt ꝓphete: de q̃bus tñ nõ legit̃. Sol. Quãtũ ad hoc qḋ dicit hic Apl's/fuit ꝓphetia: ⁊ vͥtas fuit in illa: q̃tũ vͦo ad alia fuit apocrypha. Et hoc patet: q2 iſtud idẽ colligit̃ ⁊ exp̃ſſe legit̃ in multis ꝓphetis. Eſa.ij.a. Judicabit gẽtes ⁊ arguet populos multos. Et Eſa.iij.c. Dñs ad iudiciũ veniet cuꝫ ſeniorib⁹ populi ſui: ⁊ p̃ncipibus eius. Ad aliud dicendũ/ꝙ ante legẽ aliq̃ multa dixerũt ꝓphetice: nec tamen dicendi ſunt ꝓphete. Nõ enim habuerũt dona ꝓphetie. Adã eñ multa ꝓphetice p̃dixit: non tamẽ ꝓpheta dictus eſt: q2 donũ ꝓphetie nõ habuit: qḋ etſi ſit actus/quodãmodo/tamẽ magis ſonat ad habitũ: ſic et enoch etſi ꝓphetice dixit aliqua: nõ tamẽ dicẽdus eſt ꝓpheta. Vñ ſicut nõ ſequit̃: Iſte currit: ergo eſt curſor: ſic nõ ſequit̃: Iſte ꝓphetauit: ergo eſt ꝓpheta. Tẽpus eñ figurarũ qḋ fuit ſub lege reſpicit ꝓphetia. h Hi ſũt murmuratores. Ecce aliud pctm̃: ſcꝫ murmuratio. Vñ Hi ſunt murmuratores ḋ bonis alioꝝ quibus inuident ꝙ ſua felicitas in illoꝝ ꝓſpitate minuat̃. Sꝫ q̃re murmurauerunt? Quia carnis deſideria in ſe ipis nõdum extinxerunt deſiderio celeſtiũ. E cõuerſo aũt q̃nto ſcti obnoxi⁹ ſupna deſiderãt: tãto magis deſpiciũt trãſitoria ⁊ cuncta q̃ vident̃ aduerſa: ſicut dicit. Glo. Vñ Sap.j.c. dicit̃ talib⁹: Cuſtodite vos a murmuratione q̃ nihil ꝓdeſt ⁊ a detractione parcite lingue. Numeri.xj.b. Quis dabit nobis carnes ad veſcendũ: recordamur piſciũ q̃s comedebamus in egypto gratis: in mente nobis veniunt cucumeres et pepones/porri ⁊ cepe/⁊ allia. Aia noſtra arida eſt/nihil reſpiciũt oculi noſtri niſi manna. i Querulosi: a queror quereris: Conquerunt̃ etenim de laboribus p̃ſentis ſeculi: nõ attendẽtes illud Pſ. Labores manuũ tuarũ quia manducabis. Et qui non ſunt in labore ⁊ certamine: hi nõ coronabũtur in futuro. ij. Timoth.ij.a. Qui certat in agone/nõ coronabitur niſi legitime certauerit. Vel: Queruloſi: a quero queris: quia iſti queſtũ eſtimãt pietatẽ. j. Timoth.vj.b. Cauſas autem ſubiungit quare ipi ſunt tales: quia k Scḋm deſideria ſua ambulantes: quia a carnis voluptatibus ⁊ cõcupiſcentijs non abſtinent: nec ſeipſos referuant. Phil.iij.d. Multi enim ambulant de vitio in vitiũ/quos ſepe dicebã vobis: nunc autem ⁊ flens dico inimicos crucis chriſti: quorũ finis interitus: quorũ deus venter eſt: ⁊ gloria in confuſione eorum qui terrena ſapiunt. Hec eſt ergo prima cauſa quare murmurantes ⁊ queruli: ſcilicet cõcupiſcẽtia carnis quã ſequebãt: Jaco.iiij.a. Unde bella ⁊ lites in vobis: Nõne ex cõcupiſcẽtijs veſtris que militant in mẽbris veſtris. Deinde ſubdit aliã cauſam ſuperbiam ſcilicet. l Et os eoꝝ loquit̃ ſuperbiam: quia ſe ſolos dicunt deũ cognoſcere: ⁊ neminẽ ſaluari poſſe niſi in ſua ſecta. Et quid mirũ? Mẽbra ſunt eñ illius ſuperbi: de quo p̃dixit Daniel.xj.f. Eleuabit̃ ⁊ magnificabitur aduerſus oẽm deum: ⁊ aduerſus deũ deoꝝ loquetur magnifica. Deinde ſubdit tertiã cauſaꝫ: que eſt adulatio hominũ: que orit̃ ex auaricia. Vñ dicit: m Mirantes: id eſt cũ quadã admiratiõe honorãtes. n Perſonas: maioꝝ principum, ſcꝫ ⁊ baronũ. o Queſtus cauſa: vt ab eis aliq̃d recipiãt: Sicut faciũt heretici in lombardia: quia blãdiunt̃ diuitibus/vt defendant̃ ab eis ⁊ ſuſtentent̃: non ꝙ eos diligant: Sic etiã multi faciunt qui intendunt diuitibus: ⁊ eis blande loquũtur: dimittentes quod iuſtum eſt: vel diſſimulantes/vt ab eis aliquid accipiant: plus ad pecuniam habentes oculum q̃ ad animam. Et hac etiã ḋ cauſa multi diuites eligunt̃ in epiſcopos. Unde Eſa.iij.a. Veſtimentũ tibi eſt/eſto princeps noſter: Sꝫ vtinã ipi reſpõderent qḋ ſequitur: Nõ ſum medicus/⁊ in domo mea nõ eſt panis neq3 veſtimentũ: id eſt nihil dabo vobis. p Vos autem chariſſimi ⁊c̃. Tertia pars quarte partis: in qua oſtendit ꝙ nõ debent imitari illos: quia apoſtoli q̃bus inſtructi ſunt hoc prohibuerũt eis. Unde dicit. Vos autem chariſſimi: q̃ſi quicquid dicãt illi vel faciant: Vos autem chariſſimi memores eſtote verborum que predicta ſunt vobis ab apoſtolis dñi noſtri ieſu chriſti: et vt corde cognoſcentes: ⁊ opere ea compleatis. ij. Pet.j.c. Dabo autẽ operã: ⁊ frequẽter habere poſt obitũ meũ/vt hoꝝ memoriã faciatis. Duo aũt implicat argumẽta ꝓpter q̃ credẽdũ eſt apl'is q̃ ꝓhibuerũt eos imitari. Et q2 futura p̃dixerunt. Vñ dicit: Que p̃dicta ſunt. Et q2 a dño q̃ eſt vͥtas miſſi ſũt. Vñ nõ niſi veritatẽ dicũt. Vñ dicit: Ab apl'is dñi ⁊c̃.

[Eſa.3.c / Apoca.1.b / Pſ.59.]

a Dicẽſ: Ecce venit dñs i ſctis
b c milib⁹ ſuis facere iudiciũ ꝯtra
d e f oẽs: ⁊ arguere oẽs impios de
oibus opibus impietatis eoꝝ
g q̃bus impie egerũt: ⁊ de omnibus duris q̃ locuti ſũt contra
h deum pctõres impij. Hi ſunt
i k murmuratores ꝙrũloſi ſcḋm deſideria ſua ambulantes/⁊ os
l m n eoꝝ loq̃t ſupbiã/mirãtes pſõ
o p nas q̃ſt⁹ cauſa. Vos aũt chariſſimi memores eſtote vborũ
que predicta ſunt ab apoſtolis domini noſtri ieſu chriſti:

[1.Cor.4.a] [Al' querul] [Al' illorũ] [Pſ.127.]

Qui dicebant

G a Qui dicebāt vobis: qm̄ ī nouiſſimis tēporib⁹ ve
niēt illuſores/ veritatis a ſeipſis non a dn̄o miſſi. Ioh. x. b.
Quotq̄t venerūt fures ſūt ⁊ latrones. b Illuſores ꝟitatiſ fi/
dei ⁊ fidelib⁹ illudētes: ſicut iudei chriſto: Vn̄ ⁊ recte ātichriſti di
cūtur. j. Ioh. ij. c. Nūc aūt ātichriſti multi facti ſūt. c Secūm
ſua deſideria am
bulātes: q2 guloſi
Timoth.4.a auari et hmōi. Et h
Timoth.3.a d Nō in pietate/
Pet.3.a cultus diuini. Et h ſi
4.4.5.6.de gno poteſt cogſci. ij.
Timoth. iij. a. Hoc
aūt ſcito q̄ in nouiſſi
mis tpib⁹ iſtabūt tpa
piculoſa: ⁊ erūt hoīes
ſeipſos amātes/ cupi
di/ elati/ ſuperbi/ blaſ/
phemi/ parentib⁹ nō
obediētes/ igrati: ſce/

a Qui dicebāt vobis: Qm̄ in
b nouiſſimis tpibus veniēt illū
c ſores ſm̄ ſua deſideria ambu
d e lantes nōn in pietate. Hi ſūt
f q̄ ſegregant ſemetipſos: aīales
g h ſpm̄ nōn habētes. Vos autē
i k chariſſimi ſupedificātes voſ/
l metipſos ſanctiſſime vr̄e fidei:
m in ſpiritusancto ōrantes/ voſ/
metipſos in dilectione dei ſer
n o uate: expectātes miſericordiā
domini noſtri ieſu chriſti in vi
p tam eternam. Et hōs quidez
q arguite iudicatos: illōs ve/
r s ro ſaluate de igne rapiēntes:
t v x āliis autem miserēmini in ti/
y z mōre/ odiēntes eam que car/
& nalis eſt maculatā tunicam.

leſti/ ſine affectione/ ſine pace: criminatores/ incōtinētes/ imi/
tes/ ſine benignitate/ proditores/ proterui/ tumidi: et volupta/
tū amatores pluſq̄ dei. e Hi ſunt qui ſegregāt ſemet/
ipſos. i. a facie hoīm ſepant: vt habitātes in abditis ꝯuenti/
Ps.15. culā faciāt de ſanguinib⁹: Et ꝓpt̄ hoc ꝓmittit eis dn̄s ꝑ Ps.
q̄ nec memor erit nominū eoꝝ ꝑ labia ſua. Vel ſegregāt. i. ſe
orſum a grege dn̄i ſe agūt. i. cōſortio bonorū ⁊ cōione ſancto/
rū: q2 nō ſunt in ſācta eccl'ia catholica. Unde nec habēt remiſ
ſionē pctōꝝ: ſiles diabolo q̄ ſe a ſanctoꝝ grege angeloꝝ ſegre/
gauit. Et vnde hoc: Quia ſunt. f Aīales ſpm̄/ ſanctū. ſ.
nō habentes. j. Corinth. ij. d. Aīalis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſūt
ſpūs dei. Aīales ḡ nō ſunt ab aīa: ſ ab animalitate: q2 vt bru/
ta aīalia ſuas cōcupiſcentias cōſequunt̄. Vel g Spm̄/ crea/
tū. i. vſum rōnis bonū. h Nō habētes: quo diſcernant in/
ter eligēda ⁊ fugienda: q2 ſi ſpiritu viuim⁹: ſpū ⁊ ambulemus:
Gal. vj. a. i Vos aūt chariſſimi ⁊c̄. Quinta ps ep'le in
qua ponit moralē inſtructionē/ monens ſup fidei fundamentū
bona opa edificare: ⁊ h vel p̄ceptoꝝ vl' ꝯſilioꝝ: vt p̄cepta ſint
in loco ſup ipm fundamētū: ꝯſilia ſūt in alto quaſi in loco ſuo:
vt et muri ſolent artari/ ⁊ ꝯſilia nos artant a via cōmuni cū im
plemus ea. Ecce fundamentū ⁊ paries celeſtis edificij. Vos
aūt: quaſi tales ſunt. Vos chariſſimi/ diſſentiatis eis. k
Supedificātes fidei vr̄e. i. ſup fidē edificātes. l Vos/
metipſos: tāq̄ lapides viuos: ꝑ opa mādatoꝝ: ⁊ cōſiliorum
viuificatos. j. Petri. ij. a. Et ipſi tanq̄ lapides viui ſupedifi/
camini in domos ſpūales/ ſacerdotiū ſanctū offerre: ſpiritua/
les hoſtias/ acceptabiles deo per ieſum chriſtū. m Oran/
tes in ſpūſancto voſmetipſos in dilectione dei ſer/
uate: merito orōnis: quam a gratia ſpūſſancti didiciſt': Ro/
ma. viij. e. Quid orem⁹ neſcimus ſicut oportet: ſed ipſe ſpūs
poſtulat ꝓ nobis. i. poſtulare nos docet: quaſi ꝯfidatis de ſpi
ritusancto: ⁊ nō de veſtris virib⁹ vel meritis p̄ſumatis. Et eſt
hic argumētū q̄ q̄ nō eſt in gr̄a nihil merer̄. Verū eſt merito
cōdigno: ⁊ ſi merito cōgruo merear̄. Et cū dicit: Orantes:
quaſi apponit tectū in edificio ſpūali: cui⁹ fundamētū ⁊ parie/
tes p̄oſtendit. Qualiter ergo ſit orandum determinat Ezech.
xlj. b. dicens: Et oſtium lateris ad orōnē/ oſtiū vnū ad viā aq/
lonis: et oſtiū vnū ad viā auſtralē: et latitudinē loci ad orōnē
q̄nq̄ cubitorū in circūitu. Oſtiū vie aquilonis eſt timor dn̄i:
oſtiū vie auſtralis ē ſpes. Per hec duo intram⁹ ad locū orō/
nis qd̄ eſt cor: ſm̄ q̄ dicit dn̄s Matth. vj. a. Cū oraueris in/
tra in cubiculū tuū. i. in cor tuum reuertere: et clauſo oſtio ora
patrē tuū. Cui⁹ latitudo ē charitas: que cor hoīs dilatat: Et
hec mēſura eſt: q2 ex charitate orādū eſt: nō ſolū ꝓ amicis/ ſ
etiā ꝓ inimicis. Matth. v. g. Orate ꝓ calūniantib⁹ ⁊ ꝑſequē/
tibus vos. Hec aūt menſura habet q̄nq̄ cubitos in circūitu:
quia nobis et ꝓximis debem⁹ petere q̄nq̄. Primū eſt radi/
catio fidei et confirmatio. Unde illud Luce. xvij. b. Adauge/
Ps.24. nobis fidē. Secundū multiplicatio boni. Ps. Vias tuas dn̄e
demōſtra mihi/ ⁊ ſemitas tuas edoce me: Vias mādatorū: ſe/
mitas cōſiliorū. Tertiū eſt amotio mali/ vel remiſſio peccati.

Ps. Et oēs iniquitates meas dele. Quartū ē declinatio infer Ps.50.
ni et etiā purgatorij. Ps. Dn̄e ne in furore tuo arguas me. i. Ps.6.
inferno: neq̄ in ira tua corripias me. i. i purgatorio. Quintū
eſt adeptio hereditatis nr̄e. ſ. glie eterne. Ps. Dn̄e an̄ te oē de/ Ps.37.
ſideriū meū. Exo. xxxiij. d. Oſtende mihi gloriā tuā. Et rn̄/
dit dn̄s: Ego oſtēdā
tibi oīne bonū. Itez
lōgitudo orōnis eſt
pſeuerātia in cōtinu/
ando orōnē. Hec nō G
mēſurat̄: quia debet
durare vſq̄ in finez.
Iaco. vlt'. d. Mul/
tū valet oratio iuſti
aſſidua. Itē ꝓfūdū
oratiōis humilitas.
Hec ſilr̄ nō mēſura/
tur: q2 ſp ē habenda:
maxime cū humili/
tas ſit ei⁹ cauſa. Vn̄ Michee. vj. d. In medio tui humiliatio
tua. Hiere. x. c. Congrega de terra cōfuſionem tuā q̄ habitas
in obſidione. Sic ḡ patet q̄lit̄ orādū: q2 timor/ vel ſpes debēt
nos impellere: et q̄nq̄ ſunt petēda. Itē q̄ eſt latitudo orōnis
⁊ charitatis: q̄ lōgitudo/ q̄ eſt aſſiduitas/ q̄ eſt ꝓfunditas/ que
humilitas: ⁊ ſic orās poſtulet in fide nihil heſitans. Iaco. j. a.
Quia nō cōfundet̄ ab expectatione ſua. Vn̄ ſequit̄: n Ex/
pectātes/ cū ſecuritate. o Miſericordiā dn̄i nr̄i ieſu
chriſti: et hoc in vitā eternā. q. d. hec eſt miſericordia quā
debetis expectare vita. ſ. etna. Sed nūq̄d vita eterna eſt miſe
ricordia vel ex miſcdia: imo ex merito vt videt̄/ et ſic ex iuſti/
cia: Sol'. Vita eterna eſt miſcdia quo ad radicē merendi q̄ eſt
gr̄a: vel quo ad mēſurā remunerādi q̄ erit ſupra ꝯdignū: ⁊ hoc
ex miſcdia: ſ quo ad eſſentiā vite eterne ē iuſticia: vel quo ad
merita ipſa/ vel opa facta ex ꝯuētione facta cū operarijs ex dena
rio diurno: Matth. xx. b. p Et hos q̄dē. q. d. tales/ vt dixi
ſitis in vobis: ⁊ nō ſolū bn̄ in vobis vos habete/ ſed ad alios.
Vn̄ dicit: Et hos quidē. i. obſtinatos/ q Arguite iudi
catos. i. q2 iā iudicati ſūt. Ioh. iij. c. Sed ꝯ. Prouerb. ix. b.
Qui arguit ipiū ſibi maculā generat: noli arguere deriſorē ne
oderit te: et obſtinati deriſores ſūt fidei: vnde ex argutiōe pe/
iores efficiunt̄. Sol'. Si ſoli ſūt nō ſūt arguendi: ſed ſi ſunt cuz
alijs q̄ poſſūt inſtrui/ debēt argui/ nō ꝓpter ſe ſz ꝓpter alios: ſi
cut dn̄s turbas docebat p̄ſentib⁹ et ſcribis phariſeis q̄ obſti/
nati erāt. r Illos vo. i. nō obſtinatos/ tn̄ pctōres. s Sal
uate/ vr̄is admonitiōib⁹ ⁊ documētis. t De igne/ vitio/
rū. v Rapiētes/ eos. Prouer. xxiiij. a. Erue eos q̄ ducūt̄
ad mortez: ⁊ q̄ trahūt̄ ad interitū liberare ne ceſſes. Si dixeri
vires nō ſuppetūt: q̄ iſpector ē cordis/ ipſe itelligit: ⁊ ſeruato/
rē aīe tue nihil fallit: reddetq̄ homi iuxta opa ſua. x Alijs
aūt miſeremi. i. illis q̄ nō ſūt obſtinati: cū adhuc nolūt pctā
dimittere/ debet̄ cōpati ⁊ cōdolere/ q̄ nō poteſt̄ eos corrige/
re. Vel Alijs. i. penitētib⁹: y Miſeremi/ leuit̄ iſtruēdo et
eoꝝ onera ſimul cū ipis ꝑ cōpaſſionē portādo: Gal. vlt̄. a. Alt̄
alteri⁹ onera portate. Et hec oīa facite: z In timore. Vn̄
Glo. Nā ⁊ apoſtatas cū q̄ſq̄ arguit ⁊ dānabiles oñdit/ i timo
re debet arguere: ne forte ſibi ſuiſq̄ aliq̄d tale ꝯtingat: et q̄ de
icēdio vitioꝝ aliū caſtigās eripit: timeat ne et ipſe tēptet̄: ⁊ q̄
penitēti ꝓximo miseret̄/ circūſpiciat ne forte plus iuſto vel ſe/
uerus ſit vel pius. Vn̄ Gal. vj. a. Si p̄occupat⁹ fuerit hō in
aliq̄ delicto: vos qui ſpūales eſtis inſtruite hmōi in ſpū lenita
tis: ꝯſiderās teipm/ ne ⁊ tu tēpteris. Modū aūt corripiēdi oñ/
dit dicēs: & Odiētes eā q̄ carnalis ē maculatā tuni/
cā. q. d. corripite eos vitiū odiētes nō naturā. Glo. i. carnē. Sz
ꝯ Eph. v. f. Nemo vnq̄ carnem ſuam odio habuit/ ſed nutrit
et fouet eam. Sol'. ad Eph. loquit̄ apoſtolus non de carnis
amore/ ſz de vxore: Et accipit̄ ſic caro Gen̄. ij. d. Et erūt duo
in carne vna. Hic vero eſt ſermo de carnis corruptiōe ⁊ libidi
ne. Vel poteſt dici q̄ ad Eph. loquit̄ de carne. i. natura. i. cre/
atura dei: hic vero iudas intelligit de vitio ⁊ improba volūta/
te carnis/ vel ꝯcupiſcentia. Vn̄ dicit: Maculatā. Vn̄ Glo.

¶ Nō corp⁹ ſʒ maculatū eē odiſſe debem⁹ ⁊ arguere vt īmacula
tū reddam⁹. Hec ē illa tunica quā frēs ioſeph macularā ſāgui
ne miſerūt ad iacob/ Geñ. xxxvij. f. Tulerūt aūt tunicā ei⁹ ⁊ in
ſanguinē hedi quē occiderāt tinxerūt. Per ſāguinē pctm̄ abo/
minabile ⁊ fetidū deo pz̄. Sʒ qꝛ h̄ facere nō poſſum⁹ niſi dei
gr̄a auxiliante: ꝓpt̄ h̄
ſubiūgit: a ¶ Ei au
tem ⁊c̄. Et eſt ſexta
pars: in qua monet
eos/ vt ī oībus agāt
gratias/ ⁊ querāt glo
riam dei. Vñ dicit:
Ei aūt q̄ potēs ē
vos conſeruare/
in omni bono ſine
pctō/ dando gratiā ī
p̄ſenti qua poteſtis
vobis cauere a pctō.
j. Cor. xv. b. Gratia
dei ſum id qđ ſū. ſ. li/
berat⁹ a peccatis. b

a Ei aūt q̄ potēs eſt vos cōſer/
b uare ſine pctō: ⁊ cōſtituere an
c te cōſpectū glīe ſue īmaculā/
d tos in exultatione: in aduētū
e dñi nr̄i ieſu chriſti: ſoli deo ſal
f uatori noſtro p̄ ieſum chriſtū
g dñm noſtrum/ gloria/ magni/
h ficētia/ imperiū ⁊ poteſtas an
i te omnia ſecula: et nūc et in
k omnia ſecula ſeculoꝝ Amē.
l
m
n
o
p
q
r

¶ Explicit epl̄a bt̄i Jude apl̄i

¶ Et conſtituere: in
futuro in aīa ſimul et corpe ſtatuere/ ſicut īmortales. c ¶ An
te cōſpectū glorie ſue: qñ. ſ. gloriā ei⁹ videbim⁹ et cōſpici
emus. ij. Corinth. iij. d. Nos vero oēs reuelata facie gloriaʒ
dñi ſpeculātes: in eandē imaginē trāſformamur a claritate in
claritatem tāq̄ȝ a dñi ſpū. Conſeruare/ dico: d ¶ Immacu/
Ps. 118. latos: ab omni macula: nō corpis tm̄/ ſed mētis. Beati enim
īmaculati in via ⁊c̄. Et cōſtituere: e ¶ In exultatiōe: quan/
Ps. 127. do veniētes veniēt cū exultatiōe: dicētes illđ Cant. j. a. Exul
tabim⁹ et letabimur ī te. f ¶ In aduētu dñi nr̄i ieſu chri
ſti. i. in die iudicij: vbi dñs cū maieſtate magna veniet ⁊ virtu
te: Math. xxiiij. c. Vñ et neceſſariū erit bonos ibi ſtabiliri: ⁊
ꝯſolidari: ei inquā/ g ¶ Soli deo. j. Timoth. j. d. Regi ſecu
lorū/ imortali/ inuiſibili/ ſoli deo. Et h ¶ Saluatori nr̄o: fili
um ſuū mittēdo. Eſa. xliij. b. Ego ſum dñs: et nō eſt abſq̄ȝ me
ſaluator. i ¶ Per ieſum chriſtū: per quē omia opat̄ pater
vt artifex p̄ ſuā ſapientiā. j. Corinth. j. d. Dei virtus ⁊ dei ſa/
pientia. k ¶ Gloria. Ipſi inquā eſt glīa in ſe. l ¶ Magnifi
centia/ in opatione. m ¶ Imperiū: in regimine oīm: vt om
nis volūtas ei⁹ fiat. Eſa. xlv. d. Mihi curuabit̄ omne genu.
n ¶ Et poteſtas: cui nihil reſiſtit: Dan. vij. d. Poteſtas ei⁹
poteſtas eterna q̄ non auferet̄: Eſa. xlv. d. Cōfundent̄ omēs
qui repugnant ei. o ¶ Ante omnia ſecula. i. ante mun/
di cōſtitutionē. p ¶ Et nūc. i. toto mūdi hui⁹ tpe. q ¶ Et i
oīa ſecula ſeculoꝝ: que futura ſūt poſt mūdi finē/ in eter/
nitate. q. d. glorioſus eſt de⁹ ab eterno vſq̄ȝ in eternuȝ. Unde
Apocal. iiij. c. Qui erat ⁊ q̄ eſt: ⁊ qui venturus eſt. q. d. ſi glo/
riam pure et defecate conſcientie habetis: ſi magnifica opera
facitis: ſi motib⁹ carnis vel demonib⁹ impatis: ſi vitijs poten
ter reſiſtitis: vel flagella potenter ſuſtinetis: totū deo attribui
te/ a quo totū accepiſtis: gratias agētes/ vt iā nūc vitā eternā
inchoetis: in qua ſine fine laudabimus deū/ cū ipſo regnātes
in ſecula ſeculoꝝ. r ¶ Amen. Cōfirmatio eſt oīm p̄dictorū:
q. d. nihil cadet vel deficiet ab eis q̄ p̄diximus. Amen em̄ di/
cit̄ ab a/ qđ eſt ſine et mene qđ eſt defectus: et in illa celeſti pa/
tria nullus erit deficiens/ nullus fatigatus/ nullus dormitās/
nullus tardus: Eſa. v. g. Nō eſt deficiens neq̄ȝ laborās in eo:
nō dormitabit neq̄ȝ dormiet: neq̄ȝ ſoluet̄ cingulū renū ei⁹: Sʒ
erit ibi omniū bonorū abundātia: Prouerb. j. d. Et abundā/
tia ꝑfruet̄: terrore malorū ſublato: Eſa. xxxij. d. Et erit opus
iuſtitie pax: ⁊ cult⁹ iuſticie ſilentiū: ⁊ ſecuritas vſq̄ȝ in ſempiter/
num: et ſedebit populus me⁹ in plenitudine pacis: in taberna/
culis fiducie: in requie opulenta.

¶ Explicit poſtilla dñi hugonis Cardinalis
ſuper Epiſtolā canonicā Jude.

¶ Reuerendiſſimi in chriſto patris et dñi/ domini hugonis ⁊c̄. Cardinalis: in poſtillam ſuper apo/ calypſim/ Prologus.

Aſer/ pinguis panis ei⁹: ⁊ p̄bebit deliti/
as regib⁹. Geñ. xlix. c. Per hoc bñ ſignificat̄
beat⁹ iohānes. Aſer em̄ interp̄tat̄ atriū: ſiue di/
uitie: ſiue beatitudo: Et hec tria beato iohanni
cōueniūt ſcdm̄ ei⁹ tria opera. Atriū em̄ fuit in do/
ctrina euāgelij: p̄ qđ multi ingrediunt̄ in domū dñi/ in aulā. ſ.
paradiſi. Vñ ipſe p̄ ceteris euāgeliſtis docet chriſtū eſſe viā:
Joh. xiiij. a. Et oſtiū: Joh. x. b. deſcribit. Et atriū via ē igre/
diēdi in domū: ipſe ſolus p̄ ceteris dñm ieſum chriſtum ſic lo/
quentē oſtēdit: Joh. x. b. Per me/ ſicut p̄ atriū/ viā et oſtium
ſi quis introierit ſaluabit̄: ingredietur ⁊ egrediet̄/ ⁊ paſcua in/
ueniet. Itē alia interp̄tatio ei bñ cōpetit. Plen⁹ em̄ fuit ſpūa/
lib⁹ diuitijs: et maxie charitate/ ſine q̄ virtutes cetere ſūt q̄ſi
carbones extincti. Et h̄ patet plane ⁊ lucide ī oīb⁹ ſuis eplis:
vbi q̄ſi p̄ totū agit de charitate. Et h̄ bñ cōpetit ei/ quē p̄uile/
gio amoris dilexit dñs ieſus chriſt⁹: Qui etiā familiari⁹ inter
ceteros magis dilect⁹ ei adheſit. Hic em̄ ē diſcipul⁹ quē dilige
bat ieſus: Joh. vlt. f. Itē tertia interp̄tatio cōuenit ei/ ſcdm̄ h̄
op⁹ qđ p̄ manib⁹ habem⁹: vbi ei⁹ beatitudo aliquātiſper ino/
tuit: p̄ hoc q̄ȝ celeſtia ſecreta rimatus/ futurū ſtatū eccleſie/ ⁊ p̄
uidit vt ꝓpheta/ et vt apl̄us p̄dicauit. Unde de eo cātat eccle
ſia: Beatus apl̄us cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. De hoc
Aſer dicit̄ Deut. xxxiij. d. Bñdict⁹ ī filijs aſer: ſit placēs fra/
tribus ſuis: ⁊ tingat in oleo pedē ſuū: ferrū ⁊ es calciamētum
ei⁹: ſicut dies iuuētutis tue ſic et ſenect⁹ tua. Hic fuit benedi/
ctus in filijs: qꝛ inter apl̄os familiari⁹ a dño dilectus eſt. Un/
de et virgini/ virgo mater dñi fuit cōmēdata: Joh. xix. c. Cū
vidiſſet ieſus matrē ⁊ diſcipulū ſtantē quē diligebat: dixit ma
tri ſue: mulier/ ecce fili⁹ tuus: deinde diſcipulo/ ecce mater tua.
Et qꝛ ſic dilectus: ideo etiā placens fratrib⁹ apoſtolis. ſ. et ce/
teris oībus. Qđ patuit per hoc q̄ȝ occurrit beato iohanni de
exilio reuertenti/ omnis ꝓpl̄us virorū ac mulierū clamantiū ⁊
dicentiū: benedict⁹ q̄ venit in noīe dñi. Et q̄d mirum ſi gaude
bāt in ei⁹ reditu/ cū ipſe arderet tot⁹ ī eoꝝ ꝓfectu: Vñ ī tertia.
Canonica ſua dicit: Maiorē aūt horū nō habeo gratiā: q̄ȝ vt
audiā filios meos chariſſimos in veritate ambulare: Et in h̄
etiaȝ patet eius affectus: quia eos vocabat ſemp̄ diminutiuo
noīe dicēs: Filioli ⁊ p̄ hoc etiā placebat eis. Et q̄ȝ apoſtolis:
id eſt fratribus placuerit/ patet p̄ hoc/ q̄ȝ ei poſt deceſſum oīm
aliorū apoſtoloꝝ diutius viuenti in terra/ apparuit dñs ieſus
chriſtus cū diſcipulis ſuis/ et ait illi: Veni dilecte mi ad me: tē
pus eſt vt epuleris in cōuiuio meo cū fratribus tuis. ſ. apoſto
lis iam in regno meo mecum receptis. Tingat in oleo pedem
ſuum: Hoc fuit qñ in feruentis olei dolium miſſus exiuit ille/
ſus ab olei feruore/ ſolo tinctus liquore. Ferrū. i. patiētia in/
uincibilis: q̄ dura ꝑſecutorū corda ſuperauit: Et es. i. fidei ꝓ/
feſſio inſuperabilis: qua hereticorum verſutias et deceptiōes
⁊ inſidias deuicit et retudit. Hec inquā fuerūt calciamentum
eius: Ut calciatus pedes in p̄paratione euāgelij pacis: Eph.
vj. c. Et vt ſic pedē ſuū a nuditate ꝓhiberet: ſcdm̄ ꝯſiliū: Hie
re. ij. c. Prohibe pedē tuū a nuditate: ⁊ cōſiderēter calcare poſ/
ſet ſup̄ ſerpentes et ſcorpiones/ et ſup̄ omnē virtutē inimici: et
nihil eum noceret: ſicut dixit ſibi et alijs apoſtolis dominus:
Luce. x. c. Hui⁹ ergo: Aſer. i. beati iohannis: Panis pinguis
fuit. i. doctrina euangelij: que fuit eius vt ſcriptoris. Vel pa/
nis eius: vt ſcriptoris ſimul et auctoris doctrina. ſ. epiſtolaꝝ:
que vtiq̄ȝ panis dicit̄: quia ſuſtentat/ reficit animam ⁊ confor/
tat. Itē pinguis: qꝛ ſup̄enatās. Alti⁹ em̄ q̄ȝ alij ſancti de diui/
nitate intonuit/ cum dixit: Verbum caro factum eſt: Joh. j. b.
Et idem p̄ alia verba in principio epiſtolarū ſuarum dicens:
Quod fuit ab initio qđ audiuim⁹ qđ vidim⁹ oculis noſtris/ qđ
perſpeximus ⁊ manus noſtre cōtrectauerūt de verbo vite ⁊c̄.
Dicit̄ etiam panis eius doctrina/ ꝓpter cōmunitatem. Sicut
em̄ panis cōmunior cibus eſt: ſic euangelium omnibus eſt p̄/
dicatum: et ſi non ab omnibus ſit receptū/ hoc eſt ꝓpter ſuam
malicià et defectū